

Dzięk

10 stron
cena 10 gr

Pomocza

DRAZ WYDAWNICTWA: DZIEŃ GRUDZIĄDZKI ILUSTROWANY — DZIEŃ BYDGOSKI ILUSTROWANY — GAZETA GDANSKA
DZIEŃ KOCIEWSKI — GŁOS NIESZAWSKI (DZIEŃ CIECHOCIŃSKI) — GAZETA MORSKA ILUSTROWANA
DZIEŃ TCZEWSKI ILUSTROWANY — DZIEŃ CHEŁMIŃSKI — GAZETA MOGILEŃSKA — — —

REDAKCJA: Toruń, ul. Bydgoska 56, telefony 29-90, 29-01, 29-02, 29-50 (nocny). — ADMINISTRACJA: Toruń, ulica Bydgoska 56, telef. 29-70 (kierownik administracji). — FILIA ADMINISTRACJI: Toruń, ulica Szeroka 42 I. piętro, telefon 29-80 — P. K. O. 206.874.

Skandal nad skandale

W Czechach nie wolno... wywieszać obrazów
Matki Boskiej Częstochowskiej
Cenzura czeska szaleje

Bratislava, 21. 1. (PAT). Dziennik „Slovak” komentuje ustęp przemówienia posła Walewskiego, wygłoszonego „na” komisji budżetowej Sejmu, dotyczący położenia ludności polskiej w Czechosłowacji.

Pismo z zaniepokojeniem stwierdza istnienie zakazu śpiewania w Czechosłowacji niektórych pieśni polskich oraz wywieszania portretów Prezydenta R. P., Piłsudskiego, Kościuszki i Pułaskiego a nawet obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej. Zakaz ten musi zaszkodzić każdego miłośnika wolności. W domach słowackich oraz w domach

polskich na Śląsku jest wiele takich portretów i obrazów a ich posiadacze będą teraz mieć nieprzyjemności. Najbardziej niezrozumiałym jest oczywi-

ście zakaz posiadania obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej.

Artykuł powyższy został w całości skonfiskowany przez cenzurę.

Dwa tygodnie
zabawią w Zakopanem księżna Juliana i jej mąż

(x) Zakopane, 21. 1. (tel. wł.). Pogłoski o mającym nastąpić przyjeździe ks. Juliany i ks. Bernarda do Zakopanego potwierdziła się.

Dla gości holenderskich zamówiono już podobno dwa apartamenty w wiel-

kim pensjonacie zakopiańskim „Marilor”.

Termin przyjazdu książęcej pary do Zakopanego nie jest jeszcze znany. Pobyt ks. Juliany i jej małżonka w Zakopanem ma jakoby potrwać około 2-ch tygodni.

Bez szwanku

wyszedł ks. Windsoru z wypadku samochodowego

(x) Wiedeń, 21. 1. (tel. wł.). Książę Windsoru, b. król Anglii, miał wczoraj o godz. 19.30 lekki wypadek samociarowy, który zdarzył się w dzielnicy Wiednia Margarethe. Książę wracał samochodem z cocktail - party w poselstwie angielskim.

W drodze wóz jego zderzył się z samochodem prywatnym, który nie zdążył wyminąć samochodu księcia. Mimo, że zderzenie było dość gwałtowne, nikt nie poniósł szwanku. Wóz księcia został lekko uszkodzony.

Bój pod Malagą

„Czerwoni” usiłują odebrać Marbellę i Esteponę

Gibraltar 21. 1. (PAT). Gwałtowna kanoada, której odgłosy słyszane były dzisiaj rano, zdaje się potwierdzać, iż wielka bitwa toczy się w okolicy Marbella. Wojska rządowe usiłują jakoby odebrać powstańcom miasta Marbella i Estepona. Posiłki przeznaczone na odcinek Marbella, wyładowały dziś

rano w Algeiras. Posiłki te przybyły z Maroka na statku transportowym, który przepłynął przez cieśninę bez żadnej eskorty. W cieśninie nie zaobserwowano żadnego okrętu powstańczego od chwili podjęcia ofensywy na odcinku Estepona — Marbella.

Za 13 milionów zł.

Eksport polski do Niemiec w lutym

Tokio 21. 1. (PAT). Po zakończeniu rady gabinetowej cesarz przyjął na audiencji premiera Hirota w kuluarach parlamentu rozeszyli się pogłoski, że premier domagał się rozwiązania izby.

Warszawa, 21. 1. (PAT). Na podstawie porozumienia pomiędzy polską a niemiecką komisjami ustalono, że war-

tość eksportu polskiego do Niemiec w miesiącu lutym 1937 roku wynieść ma około 13 milionów złotych.

Stan zdrowia Ojca św.

Citta del Vaticano 21. 1. (PAT). Ojciec św. spędził dziś znowu niespokojną noc, gdyż dotkliwe bóle w nodze nie pozwalały mu zasnąć. Dopiero nad ranem Papież usnął na parę godzin. Profesor Milani przebywał w Watykanie niemal do południa, co wzbudziło podejrzenia o pogorszeniu stanu zdrowia Papieża. Jednakże alarmujące pogłoski nie znalazły potwierdzenia. Rano Papież wstał z łóżka, przyjął kardynała Pacelli i odbył z nim codzienną rozmowę. Po południu Papież przez dłuższy czas siedział w fotelu ustawionym obok łóżka.

Premier i wicepremier na Zamku

Warszawa, 21. 1. (PAT). P. Prezydent Rzeczypospolitej przyjął w dniu dzisiejszym p. prezesa Rady Ministrów gen. Sławoj - Składkowskiego oraz wicepremiera inż. Eug. Kwiatkowskiego, którzy informowali P. Prezydenta R. P. o bieżących pracach Rządu.

Marszałek Śmigły-Rydz
powrócił z Zakopanego
do stolicy

(x) Warszawa, 21. 1. (tel. wł.). Po krótkim urlopie wypoczynkowym w Zakopanem Marszałek Śmigły - Rydz powrócił do Warszawy dziś rano o godz. 6.30.

Weterani powstania 1863 r.
u p. Prezydenta Rzplitej

Warszawa, 21. 1. (PAT). P. Prezydent R. P. przyjął w dniu dzisiejszym delegację weteranów 1863 r. w osobach: weterana ppor. Wiktora Malewskiego — prezesa Zw. Weteranów, weterana ppor. Milczarskiego Walentego — wiceprezesa związku oraz prezesa Tow. Przyjaciół Weteranów — mjr. w st. sp. Wł. Dunin - Wąsowicza.

Delegacja zaprosiła P. Prezydenta R. P. na uroczystości związane z 74-tą rocznicą powstania styczniowego.

Dyplom członka honorowego
Stow. Weteranów 1863 r.

dla gen. Sławoj - Składkowskiego

Warszawa, 21. 1. (PAT). P. Premier gen. Sławoj - Składkowski przyjął dziś delegację weteranów 1863 r. w osobach: prezesa Zw. Weteranów ppor. Malewskiego, wiceprezesa — weterana ppor. Milczarskiego i prezesa Tow. Przyjaciół Weteranów — mjr. Dunin - Wąsowicza.

Delegacja wręczyła P. Premierowi dyplom członka honorowego Stowarzyszenia Wzajemnej Pomocy Uczestników Powstania 1863 r. oraz zaprosiła go na uroczystości związane z 74-tą rocznicą powstania.

Pola Negri — swej mistrzyni
Wieniec na grób Honoraty Leszczyńskiej

(x) Warszawa, 21. 1. (tel. wł.). Jedna z warszawskich kwiaciarni otrzymała telegraficzne zamówienie Poli Negri na wieniec na trumnę s. p. Honoraty Leszczyńskiej, znakomitej artystki sceny polskiej. Na fioletowej szarfie wieniec będzie umieszczony napis: „Swej mistrzyni — Pola Negri”.

Pola Negri jest uczennicą Honoraty Leszczyńskiej.

Minister Świątosławski piętnuje oszczercze napaści „Małego Dziennika” w sprawie antropometrycznych badań młodzieży szkolnej

Na 60. posiedzeniu Sejmu p. minister WR i OP Świątosławski odpowiedział na interpelację, pos. ks. Stefana Downara, dotyczącą badań antropometrycznych w szkołach średnich na Śląsku i we Lwowie. Pos. ks. Downar powołał się na artykuł „Małego Dziennika”, który badania te określił, jako „pokazowe lekcje pornografii”.

Minister Świątosławski oświadczył: Pragnę udzielić bezpośredniej ustnej odpowiedzi na interpelację poselską.

Czyniąc to w tej formie dlatego, że zarówno w poruszonych przez interpelację sprawach, jak też w innych im podobnych, nagromadziło się wiele niezdrowej atmosfery, która dla dobra opinii publicznej należy czym prędzej oczyścić.

Zacznę od interpelacji w sprawie badań

antropometrycznych młodzieży. Badania zainicjowane były osobiście przeze mnie w porozumieniu z ministerstwem spraw wojskowych. Uważałem za rzecz wielkiej wagi przeprowadzenie badania stanu zdrowotności i sprawności fizycznej młodzieży. Państwowy Instytut Wychowania Fizycznego wspólnie z departamentem sanitarnym Ministerstwa Spraw Wojskowych przygotował się do wykonania tej pracy niezmiernie skrupulatnie.

Mam nadzieję, że opracowanie materiału da bardzo cenne wyniki. Znaczenie tych badań podnosi fakt, że są one wykonywane w Polsce po raz pierwszy.

Badaniami objęto 15.106 uczniów i uczennic. W tej chwili opracowuje się uzyskane materiały.

bezcenne pytania, nie licząc się z żadnymi względami. Gdy jedna z uczennic rozebrała się nie chciała, wówczas rozebrano ją przymocowaną naga”.

„W całej tej ohydnej sprawie zwrócić należy uwagę na postawę, jaką wobec komisji zajęła młodzież żeńska gimnazjum im. Królowej Jadwigi. W zakładzie powstał formalny bunt”.

Wszystkie te informacje nie są zgodne z prawdą. Uważając, że umieszczenie tego rodzaju artykułów nie może być tolerowane, poleciłem udzielić prasie informacji o nieprawdziwości zawartych w artykułach wzmianek oraz wiadomość o podległości winnych umieszczenia artykułu w „Małym Dzienniku” do odpowiedzialności sądowej.

Komunikat ten ukazał się w prasie dnia 22. 12. 1936 r. i oto w parę dni później „Mały Dziennik” umieszcza w nr. z dnia 31. 12. 1936 r. notatkę, powołując się na swego specjalnego wysłannika, że

„z przyjemnością stwierdzamy, iż wyniki tych badań (wysłannika), nie dają

pewności, że zaznaczone fakty się wydarzyły”.

W tym stanie rzeczy dalsze pytania ks. pos. Downara uważam za nieaktualne.

Muszę też z uczuciem największej przykrości stwierdzić, że podobne szerzenie fałszywych informacji o poważnych i wielce pożytecznych badaniach naukowych, wykonywanych przez specjalistów lekarzy, powołanych do tego przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Ministerstwo Spraw Wojskowych jest nie tylko niedopuszczalne, ale przynosi wyraźną krzywdę państwu.

Krzywdzą one również społeczeństwo, gdyż sam fakt opisany i sposób podania fałszywych informacji musi mieć fatalny wpływ wychowawczy na ogół czytelników, a zwłaszcza na młodzież, której przecież „Mały Dziennik” może się dostać do rąk. Wszak nikomu z młodych czytelników nie mogłoby nigdy przyjść na myśl, że badania stanu zdrowotnego młodego pokolenia mogą znaleźć podobną moralnie niezdrową interpretację.

Następnie min. Świątosławski odpowiedział jeszcze szczegółowo na interpelację ks. pos. Lubelskiego i posłanki Prystorowej w sprawie zatargów na tle religijnym między przedstawicielami nauczycielstwa i duchowieństwa. Min. Świątosławski oświadczył, iż przestrzeżenie i będzie pilnie przestrzeżać, aby spory religijne oraz wszelkie starcia na tle poglądów politycznych nie przedostawały się do szkół. Stwierdza jednak, że będzie mu to tym łatwiej wykonać, im więcej dobrej woli przejawia całe nauczycielstwo zarówno świeckie jak i duchowne.

Karygodne fałszywe alarmy „Małego Dziennika”

Dzięki kilku wzmiankom, jakie się ukazały w prasie latem 1936 r., społeczeństwo było poinformowane o zamierzonych badaniach stanu zdrowotnego młodzieży i nie wątpię, że ołbrzymia większość z radością je witała, widząc w tym pożytek dla ludności i państwa. Niestety inaczej na tę rzecz spójrzała pewna część prasy z „Małym Dziennikiem” wydawanym w Niepokalanowie na czele. Oto w dniu 25. 11. 1936 r. ukazuje się artykuł pod sensacyjnym tytułem

Przegląd nudyżmu w szkołach średnich - żywy towar ludzki przed komisją ministerialną we Lwowie

Uważam za konieczne odczytać niektóre wyjątki z tego artykułu:

W nr. 321 „Małego Dziennika” został umieszczony artykuł Katolickiej Agencji Prasowej, piętnujący „haniebne praktyki” komisji ministrów w szkołach śląskich, które w imię „jakichś tam statystyk nie wahają się stosować do młodzieży metod, dopuszczalnych jedynie na targu bydłem, a nie w murach szkół, które i nie w zastosowaniu do ludzi. Choćż o ile mianowicie o nader nieprzyjemne badania lekarskie, w czasie których w obliczu komisji mieszanych rozbieżnie młodzież do naga.”

„Podany przez Katolicką Agencję Prasową wypadek nie jest bynajmniej odosobniony. Oto jak sygnalizują nam, podobna rzecz dzieje się we Lwowie w murach 10 gimnazjum państwowego im. Henryka Sienkiewicza. W tym wypadku chodziło o pomiary bioder”.

„W szkole zjawiała się również jakaś komisja, która w porozumieniu z dyrektorem zakładu dała

„lekcje pokazową pornografii”

zmuszając chłopców do obnażania się wobec licznego grona osób. Wszelki odruch wstydlivości młodzieży rozbił się o bezwzględność dyrektora. Młodzież była do głębi oburzona i dotknięta brutalnością, jaka ją spotkała”.

Cytując ten artykuł z uczuciem największego wstydu, że w podobny sposób traktowane być mogą w Polsce przedsiębierane przez rząd poważne i pożyteczne dla społeczeństwa i dla państwa badania stanu zdrowotnego młodzieży.

Nie potrzebuję dodawać, że szczegółowe dochodzenie w tej sprawie ustaliło, iż

fakty cytowane przez „Mały Dziennik” nigdzie nie miały miejsca

Badania zostały przeprowadzone w sposób normalnie stosowany przy badaniach lekarskich z zachowaniem wszelkich form niensarajających młodzieży na obrazę jej uczuć wstydlivości. W szczególności jeśli chodzi o przebieg badań w gimnazjum 10 we Lwowie, uczniowie nie stawali przed komisją nago, lecz w stroju gimnastycznym.

Na Śląsku zaś utworzono dwie komisje badawcze: męską dla badania chłopców i żeńską dla badania dziewcząt, przy czym komisje te nie napotkały w badaniach młodzieży szkół powszechnych i średnich na żadne trudności. Protest dwóch matek przeciwko badaniom ich córek został uwzględniony. Pewien niepokój wśród młodzieży i rodziców powstał dopiero po ogłoszeniu w „Małym Dzienniku” alarmujących notatek. Wypadków udzielania nagany za objawy wstydlivości oczywiście nigdy nie było.

Niezależnie od artykułu, na który się powołuje ks. pos. Downar, ukazał się w tymże dzienniku z dnia 8. 12. 1936 r. inny, który zawierał jeszcze większą ilość fałszywych wiadomości.

Oto, co pozwolił sobie pisać „Mały Dziennik” w nr. 338 z 1936 r. Przytaczam z artykułu tego najbardziej charakterystyczne wyjątki:

„Seria występów jakichś nieokreślonego typu komisji lekarskich, które stosują w czasie badania młodzieży szkolnej specjalną nieliczącą z niczym procedurę — powiększa się o nowe przykłady”.

„Rodzice uskarżają się, że dziewczęta jak żywy towar musiały stawać nago przed komisją, złożoną z 3-ckich lekarzy męczyzn oraz 4-ckich pań”.

„Reżyserzy tej ordynarnej rewii zadawali przy tym uczniom w obecności ich wychowawczyń żenujące i wręcz

ciąg, wiozący p. ministra Komunikacji Ulrycha oraz zaproszonych gości. O godzinie 11.55 pociąg przybędzie do Sierpca, gdzie p. minister Ulrych odbierze raport od kompanii honorowej K. P. W. Następnie — po powitaniu przemówi

Sierpc-Toruń i Kutno-Toruń Jutro wielkie uroczystości kolejowe

(ch) Jutro odbędzie się uroczyste otwarcie linii kolejowej Sierpc — Toruń, na której od kilku tygodni kursują już dwie pary pociągów osobowych.

Na uroczystości wyjedzie z Warszawy w sobotę o godz. 8.15 specjalny po-

ciąg, wiozący p. ministra Komunikacji Ulrycha oraz zaproszonych gości. O godzinie 11.55 pociąg przybędzie do Sierpca, gdzie p. minister Ulrych odbierze raport od kompanii honorowej K. P. W. Następnie — po powitaniu przemówi

„Dar Pomorza” opływa przyładek Horn w drodze z Tahiti do Argentyny

Statek szkolny Państwowej Szkoły Morskiej „Dar Pomorza” po zawiąnięciu w dniu 6 stycznia br. do portu Papeete na Tahiti, po tygodniowym postoju w porcie — udał się w dalszą drogę dookoła przyładka Cap Horn do portu Comodoro Rivadavia w Argentynie.

Port ten leży na południu od Buenos Aires w ośrodku pól naftowych, na których pracuje przeszło 400 rodzin polskich.

Przyjazd statku szkolnego „Dar Pomorza” przyczyni się niewątpliwie do ożywienia i podniesienia nastrojów patriotycznych wśród kolonii polskiej.

W czasie pobytu na Tahiti „Dar Pomo-

rza” przyjmowany był z nadzwyczajną serdecznością i życzliwością przez miejscowe władze oficjalne oraz przez komitet przyjęcia, specjalnie w tym celu stworzony.

Oficerowie, uczniowie i załoga statku odbyli szereg wycieczek, zorganizowanych przez komitet przyjęcia — w głąb wyspy.

Według depeszy otrzymanej od kapitana statku — „Dar Pomorza” znajdował się w dniu 20 bm. w odległości około 500 mil na południe od Tahiti. Pogoda bardzo dobra, przy słabych wiatrach.

Na statku wszystko w porządku — uczniowie i załoga zdrowi.

Przygoda kutra gdyńskiego „Mewa 8” Załoga uratowana — kuter na mieliźnie

Z Berlina podają szczegóły wypadku z polskim kutrem rybackim „Mewa 8”, który w nocy z wtorku na środek podczas burzy osiadł na mieliźnie około południowej części przyładka Daros na zachód od wyspy Rugii. Rybacy polscy wracali z ładunkiem 500 ton śledzi z wód holenderskich do Gdyni. Gdy rozszalała się burza, statek musiał zboczyć z drogi a szukając schronienia u brzegów wspomnianego przyładka, trafił na mieliżnię.

Wypadek zauważono z pobliskiej latarni morskiej. Wkrótce zjawili się dwa parowce ratunkowe, które nie mogły jednak oka-

zać pomocy wobec silnie wzburzonego morza i ciemności. Dopiero łódź z morskiej stacji obserwacyjnej zdołała dopłynąć do statku, wyratowała całą załogę i odstawiła ją na ląd. Ze względu na poprawiającą się pogodę, jest nadzieja, że kuter „Mewa 8” będzie można sprowadzić z mieliżni.

Jak już wiadomo, drugi kuter „Mewa 3” schronił się do portu w Roenne. „Mewa 4” znajduje się obecnie w drodze do Gdyni i nie jej nie zagraża.

Kolo Kilonii znajduje się jeszcze reszta ługrów w ilości 6-ciu, przeczekujących burzę.

Żałoba w niemieckiej marynarce wojennej

Zatonęła kanonierka wraz z 25 ludźmi załogi

Kilonia, 21. 1. (PAT.) Kanonierka ćwiczebna niemieckiej marynarki wojennej „Welle”, która zatonęła w dniu 19 bm. wraz z 25 osobami załogi, była te-

go dnia między godz. 2 a 3 rano widziana przez załogi innych statków, przy czym nie zauważono w jej wyglądzie nic nadzwyczajnego.

Mussolini przybędzie do Niemiec? Pogłoski w prasie berlińskiej

Paryż. Korespondent berliński „Information” donosi, iż gen. Goering w czasie swego p-bytu w Rzymie otrzymał misję zaproszenia Mussoliniego do Niemiec. Mus-

solini miał podobno przyjąć to zaproszenie i uda się prawdopodobnie w marcu rb. do Mnachium, gdzie spotkałby się z kanclerzem Hitlerem.

Czy przeciw Anglii? Niemcy fortifikują wyspy na morzu Północnym

Londyn, 21. 1. (PAT.) „Manchester Guardian” donosi, że od grudnia ub. r. intensywnie fortyfikowane są wyspy niemieckie na morzu Północnym. Na wyspie Helgoland ustawio-

no około 80 ciężkich armat. Budowę podziemnych lotnisk na głębokości 25 metrów, arsenałów i rezerwuarów benzyny już ukończono.

Pełnomocnictwa monetarne dla prezydenta Roosevelta

Waszyngton, 21. 1. (PAT.) W dniu 19 bm. Senat i Kongres St. Zjedn. uchwaliły projekt ustawy, przedłużającej do 30 czerwca 1939 r. pełnomocnictwa dla prezydenta Roosevelta, upoważniające go do ewentualnej zmiany parytetu dolara oraz do zarządzania funduszem stabilizacyjnym. Obecnie projekt ustawy przedłożony został do podpisu prezydenta Roosevelta.

We wtorek przed południem wyszły z portu kilońskiego 3 polawiacze min celem złuzowania „Welle”. Ponieważ okręty te nie mogły znaleźć kanonierki, wysłano natychmiast wszystkie stojące do dyspozycji jednostki morskie oraz samoloty, celem planowego przeszukiwania okolic wyspy Fehmarn i całej zatoki kilońskiej. W środę o godz. 10.30 załoga kanonierki „Wantilno” znalazła o 10 mil morskich na zachodzie od Fehmarn wrak „Welle”. Maszty zatopionej kanonierki wystawały o 4 m. nad powierzchnią morza. Przynajmniej zatonięcia tak silnie zbudowanego statku — „Welle” była przed tym parowcem rybackim i przetrzymała wiele burz na Bałtyku — nie zostaną zapewne nigdy wyjaśnione. Z załogi nikt nie zdołał się uratować. Na wszystkich okrętach wojennych Rzeszy opuszczono flagi do połowy maszty.

Toruń, 20 stycznia.

Po ludowym kongresie

Oczekiwany z pewnym zainteresowaniem w kołach politycznych Kongres stronnictwa ludowego rozczarował wielu.

Z jednej strony w sferach, które pod wpływem wiadomych inspiracji nie rezygnują z prób zorganizowania „frontu ludowego”, liczone na przyjazne ustosunkowanie się kongresu do idei frontu ludowego w Polsce, z drugiej twórcy frontu „Morges” spodziewali się aprobaty swych zamysłów ze strony reprezentacji „mas ludowych”, a nawet Stronnictwo Narodowe ukradkiem — z uwagi na swe zasadnicze stanowisko: splendid isolation — spodziewało się jakiejś życiwej manifestacji pod adresem „narodowym”.

Wszystkie te nadzieje zawiodły. To było do przewidzenia, gdyż ster stronnictwa ludowego spoczywa w rękach równie starych, jak i wytrawnych a chytrych polityków, co i we wspomnianych frontach czy partiach.

Starzy gracze starej szkoły, nie dadzą się łatwo wciągnąć w niebezpieczne pod względem taktycznym gierki — swych partnerów z sąsiednich przedsiębiorstw partyjnych. —

Kongres uwypuklił dość jaskrawo dwie zasadnicze prawdy:

1) po pierwsze, szczyty stronnictwa ludowego trwają myślowo tak dalece w nałogach zgasłego świata, że o jakiegokolwiek aktywnej ich roli w życiu współczesnej Polski nie może być mowy.

2) po drugie, że ktokolwiek pragnąłby w ramach starych formacji politycznych widzieć możliwości zorganizowania współczesnego społeczeństwa polskiego, popełniłby podstawowy błąd.

Zarówno w toku obrad jak i w rezolucjach nic nowego ponad to, co przytoczyliśmy się słyszeć i widzieć na przestrzeni ostatnich 20 blisko lat żadnej nowej myśli, zupełny brak wyczucia współczesnej rzeczywistości — oto w kilku słowach treść tego, co ujawnił kongres ludowy.

Okazuje się jeszcze raz, że konieczny jest rozpad starych formacji politycznych, konieczne jest połamanie starych ram organizacyjnych, że konieczne jest odejście w stan trwałego spoczynku przywódców starej szkoły, by na gruzach tej przeszłości wyrosła nowa organizacja życia społeczno-politycznego w Polsce.

Stary świat broni się jeszcze w okopach, uzbrojony w utarte nałogi i przyzwyczajenia w niechęć do szukania nowych dróg względnie do ich przyjmowania przez przedniejszych w narodzie, opartych o braki w uświadomieniu obywatelskim t. zw. szerszych warstw naszego społeczeństwa.

Jest to w gruncie rzeczy stracająca obrona, beznadziejna choćby z tego powodu, że stale codziennie upływa c z a s, ten najgroźniejszy i niepokonalny wróg starego świata i starego porządku.

Już dziś niektóre zawołania i manifesty wydały się śmieszne, a cóż dopiero za lat kilka, śmieszne jest zamknięcie oczu na dzisiejszą rzeczywistość (np. na kongresie ludowym zapomniano o istniejącej Konstytucji) śmieszne są nawoływania o „wolność i demokrację” — w śmieszna o „polność i samowładnych monopolistów narodowych, przecież po tem nic nie za długo nie pozostanie, prócz żalu, że życie wymyśliło znów autorów tych hasel i mistrzów starej szkoły.

Zasadniczy błąd tej starej generacji polityków polega na tem, że ŻYJA TYLKO ECHAMI MINIONYCH DAWNO LAT, że mowią kategoriami ubiegłego bezpowrotnie okresu, że MARZA O URZĄDZENIU DZISIEJSZEJ POLSKI DLA JUTRA według WCZORAJSZYCH recept.

A to jest sprzeczne z normalnym porządkiem rzeczy, przeciwne naturze, przeciwne współczesnemu moralowi życia narodu i stąd już niewykonalne.

W rocznicę insurekcji styczniowej

Prawda czynu pozostawiona pokoleniom w spuściźnie

„Rok 1863 dał wielkość cudu pracy, ogromu siły zbiorowej, siły wysiłku woli, siły moralnej”.

Józef Piłsudski w odczycie „Rok 1863”

Spotykamy ich coraz rzadziej i coraz rzadziej może ogarniać nas wzruszenie i chęć pochylecia się do rąk tych starszych w granatowych długich surdutach, na których naramiennikach widnieje cyfra: 1863... Już bardzo rzadko i w wyjątkowych tylko okolicznościach spotykamy tych czcigodnych star-

ców, dźwigających na pochyłonych barkach dziewięty krzyżyk, starców o poranej ze starości twarzy i mleczej brodzie... Starców — będących żywymi symbolami idei Czynu, idei, która ich przed 74-ma laty powiodła na pole walki... Ostatni, nieliczni, umysławiający nam wielką epopeję walk o Niepodległość, staczanych w stuleciu niewoli.

Są już prawie niewidoczni i swymi czcigodnymi, ale tak już nielicznymi postaciami coraz rzadziej budzą już w młodym, powojennym pokoleniu pol-

skim wspomnienia o dramatycznych doznaniach ojców i dziadków — jednak mimo to idea walk niepodległościowych głęboko zakorzeniona jest w duszach polskich i znajduje bardzo żywy odzwiek w dniach, poświęconych uczczeniu rocznic powstań narodowych.

Zwłaszcza, ilekroć zbliża się dzień 22 stycznia — dzień, który w r. 1863 inaugurował jółtoroletnią walkę z przemocą zaborczą, walkę w imię Wolności.

Czyż walka ta, jak mówiono nam przed wskrzeszeniem Polski przez Józefa Piłsudskiego, zarazem wskrzesiciela idei Czynu Zbrojnego — była naprawdę „bezcelowa”? Czyż ci, którzy przed siedemdziesięciu kilku laty w bój ruszyli, byli faktycznie — jak utrzymywała przez długie dziesiątki lat ideologia ugody i oportunistów — „romantycznymi szaleńcami”, a ich czyn tylko „odruchem”, który nie wahało się nawet określać jako „szkodliwy”?

Dziś, gdy pękły okowy, gdy bytujemy we własnym, wolnym Państwie, wiemy, że tylko małość, tylko nicość moralna i ideowa tak mogła ocenić rok 1863-ci. Dziś uświadomiamy sobie dobrze, że ta półtoraroczna walka, od Małogoszczy na południowo-zachodnich połaciach ziemi polskiej po północno-wschodnie kresy wileńszczyzny toczona, że krew przelana w samotni lasów i dworców, że uporne wizje kibitek, ciągnących na Sybir, a geniuszem Grottera utrwalone na wieki w pamięci, że martyrologia więźniów Cytadeli, szubienica, na której zawisł Romuald Traugutt — że te wszystkie tragiczne doznania uczestników walki od stycznia 1863 po sierpień 1864 nie były ani „szaleństwem”, ani „bezcelowe”, że stanowiły one wartości ideowe, bardzo pozytywne i realne, ba, z wartości tych narodził się rok 1914-ty, w nich ma swój początek wskrzeszenie idei Czynu Zbrojnego przez twórcę Legionów i Wskrzesiciela Niepodległości.

Właśnie Józef Piłsudski unaoczniał nam tę prawdę. „Gdy rzucam pytanie — powiada w swym przelomowym dla oceny powstań narodowych odczycie o roku 1863 — wielkość, gdzie twoje imię?, znajduje odpowiedź: wielkość naszego narodu w wielkiej epoce 1863 r. istniała”.

„Wielkość istniała” — mimo, iż nie było ani rządu ani wojska — oczywiście rządu i wojska w pojęciu tym, jakie wytwarza własna państwowość — mimo, że ten rząd, który sprawował w r. 1863 rząd dusz, kryć się musiał w mrokach konspiracji, a wojska powstańcze — w przeciwnieństwie do listopadowego powstania 1830-go roku — uprawiać mogły jedynie partyzantkę, nie reprezentując przeważnie zwartych formacji, nie posiadając tych form i tych środków, jakimi rozporządzała strona przeciwna.

Przed tą Wielkością, przed tą prawdą Czynu, którą pokoleniom polskim po wieki w spuściźnie pozostawia rok 1863-ci, kornie pochylamy czoła, ilekroć wspominamy rocznicę insurekcji styczniowej.

Dbaj o swoje zdrowie!

Obecnie panujący mroźny wiatr, może być powodem niebezpiecznych zachorowań, to też trzeba dbać o odpowiednie ciepło organizmu. Gdy Pan Domu lub dziecko ze szkoły przyjdzie przemarznięte, najprędzej rozgrzeje filiżanka bulionu z kostek bulionowych KNORR. Bulion z tych kostek można przyrządzić łatwo i szybko: wystarczy kostkę zalać wrzącą wodą. Przy tym bulion z kostek bulionowych KNORR jest smaczny i pożywny. Przeworna Pani postara się przede o pewien zapas tych kostek, które można otrzymać obecnie w praktycznym opakowaniu turystycznym, a 12 kostek kosztują tylko 80 groszy. Kostki bulionowe KNORR polepszają także smak różnych potraw. Przy zakupie należy jednak zwrócić na brązowo-żółte opakowanie i znak KNORR.

Każdy, kto ma pracę i zarabia, powinien pomóc bezrobotnym.
Konto PKO Nr. 70.200
Pomoc Zimowa

Grypa? ODOŁ zapobiega!

Aresztowania i mandaty karne członków Stronnictwa Narodowego

W powiecie radomskim decyzją sędziego śledczego zostali aresztowani: kierownik obwodowego Stronnictwa Narodowego z Brzeżnicy, 2 kierowników kół, 2 członków zarządu kół oraz 4 członków. W powiecie sosnowieckim aresztowano członka S. N. ze wsi Pogoń za organizowanie bojkotu sklepu żydowskiego. Z więzienia w Częstochowie zwolniono 3 członków Stron. Nar. z Zawodzia. Starostwo w Radomsku ukarało kierownika organiza-

cyjnego grzywną z 20 zawołanie zebrania bez zgłoszenia, kierownika grodzkiego grzywną z 20 za rozklejanie ulotek. Jeden z członków zarządu powiatowego Stron. Nar. w Nowym Sączu został ukarany grzywną z 4 za zakłócenie porządku publicznego. Starostwo włoszczowskie ukarało 10 członków Stronnictwa Narodowego z kół wiejskich grzywną po złotych 5 za urządzenie nielegalnego pochodu.

Akcja Kupiectwa i Przemysłu na rzecz szkolnictwa zagran.

W związku z rozpoczynającą się w dniu 15 bm. na terenie całego kraju doroczną zbiórką na Fundusz Szkolnictwa Polskiego Zagranicą, odbyło się wczoraj na Zamku zebranie przedstawicieli centralnych organizacji przemysłu, kupiectwa, handlu itd.

Na posiedzeniu postanowiono zwrócić się

do wszystkich zrzeszonych organizacji o poparcie akcji zbiorowej drogą naklejania na rachunki znaczków w cenie 5 gr. i 10 gr. oraz zakupienia odpowiedniej ilości nalepek okiennych w cenie 50 gr. i 1 zł i przybrania nimi okien wystawowych na dzień 24 bm. z okazji „Dnia Polaka z Zagranicy”.

Z uroczystości poświęcenia nowej kaplicy w Ognisku Wojskowym dla dzieci im. płk. Cypriana Godebskiego w Modlinie

Na zdjęciu grupa dzieci z „Ogniska” z Panią Premierową Składkowską (x), ks. biskupem Gawlińką i Panem Premierem.

Ta zabawa w starych kostiumach partyjnych może jeszcze tu i ówdzie istotnie ubawić, może naiwnym dać nawet trochę emocji, ale to wszystko tylko do czasu, kostiumy stare trzeba będzie zdjąć inaczej opadną same, a tymczasem zanim aktorzy zorientują się, że są już tylko zabawnym widowiskiem — na arenie życia Polski będą nowe siły, zorganizowane w nowoczesne — jutro Polski odpowiadające — formy życia zbiorowego.

Kongres stronnictwa ludowego, jak już wspomnieliśmy dowiódł, że (ujawniane nawet w naszym obozie) próby odbudowy życia Polski na starych fundamentach partyjnych zespolów nie doprowadzą do niczego, że nie na tym szlaku wiedzie droga ku dźwignaniu Polski wzwyż.

O ile odciecie się zgromadzonych na kongresie działaczy od idei frontu ludowego w Polsce jest podyktowane sercem a nie rachunkiem — to niewątpliwie — obok postawienia zagadnienia obrony Polski — stanowi to poważny plus kongresu i pozwolę przypuszczać, że uświadomione masy ludności wiejskiej łatwo zrozumieją właściwą drogę po której kroczyć należy ku Polsce potężnej i sprawiedliwej.

Dla wyjścia na tę drogę trzeba jeszcze dużo zrobić. **PODZWI-GNAĆ TRZEBA WZWYŻ POD KAŻDYM WZGŁEDEM NASZEGO WŁOŚCIANINA.**

Jan Wolski

Sprawa emerytur i zaopatrzeń w komisji budżetowej Sejmu

W środę obradowała komisja budżetowa Sejmu nad budżetem emerytur i zaopatrzeń, który referował pos. Ostafin, stwierdzając na wstępie, że

zagadnienie emerytalne niepokoi się głównie od roku opinie dość znacznej części społeczeństwa

ciążąc zbyt wielkim brzemieniem na budżecie państwa.

Mówca zauważa, że jeśli chodzi o stronę finansową zagadnienia, to nie była ona głębiej przemyślana. Do r. 1923 nie potrącano żadnych składek na emerytury, a wydatki na emerytury rosły ciągle.

Mówca poddaje krytyce sposób zwalniania pracowników na emeryturę, podkreślając, że jeszcze w r. ub. mimo obstrzeżeń prawie 75 proc. emerytów zwolnionych miało mniej niż 55 lat. Mówca krytykuje również stronniczość komisji lekarskich na korzyść badanej osoby, aby wreszcie przejść do faktu zaostrożenia się zagadnienia emerytalnego na skutek

dekretu z 22 listopada 1935

Operacja ta naruszyła poczucie prawa w obywatelach powstało bowiem

pojęcie emerytów „zaborczych”

Można było nakładać nowe ciężary na emerytów, ale w takiej formie, by raz przyznane prawa nie mogły być zmieniane.

Przechodząc do Państwowego Zakładu Em., mówca podkreśla, iż zakładowi temu podlegają wszyscy pracownicy przyjęci do służby po 1 lutego 1934. Gdyby zakład taki istniał dawniej, zagadnienie emerytalne ani

pod względem budżetowym, ani społecznym nie byłoby tak trudne. Ponieważ jednak zakład ten przejmie w zupełności dział emerytur dopiero po 30 latach, chodzi o to, by zagadnienie emerytalne uregulować i ustabilizować.

Za pozytywne w tym kierunku uważam: 1) powołanie specjalnych komisji, które by zbadały służbę każdego emeryta indywidualnie, a niewątpliwie znalazłoby takich którzy nie mają prawa do emerytury z powodu działania na szkodę narodu polskiego; 2) powtórne badania lekarskie wszystkich młodych emerytów i przywrócenie do służby uznanych za zdrowych;

3) uchwalenie dekretu z 22 listopada 1935

Przechodząc do szczegółowej analizy budżetu na rok 1937-38 mówca podaje, iż na rok ten przewiduje się ogółem emerytów, wdów i sierot 91.834. Tak zwanych emerytów, wdów i sierot „zaborczych” przewiduje się na rok 1937-38 — 12.405, w czym emerytów zaledwie 3.510.

Ogólne wydatki państwa na emerytury i

Oświadczenie wicepremiera Kwiatkowskiego

Następnie zabrał głos minister skarbu Kwiatkowski, który stwierdził, że przyjmując całkowitą odpowiedzialność za Omawiany dekret emerytalny. Odpowiedzialność łączy się z momentem decyzji. Należy natomiast przyjąć pod uwagę chwilę w roku 1935, w której sprawa była zdecydowana. Trudności piętrzyły się przed ministerstwem Skarbu, a sytuacja domagała się szybkiego działania. Obecnie nadszedł moment właściwy dla naprawienia tego, co w tej decyzji było błędem. Oczywiście chęć znalezienia takiego załatwienia, któreby dogadzało zupełny postulat emerytów, byłoby raczej pogrzebaniem sprawy. **Musimy szukać wyjść prak-**

tycznych. Propozycje referenta poparte tak wyraźnie przez posłedzenie Komisji otwierają drogę dla takiego załatwienia sprawy. Choć bowiem powstają w Skarbie spore wątpliwości co do optymizmu obliczeń budżetowych posła Ostafina, to jednak widząc wysiłek szanowanego postulat nie naruszenia równowagi budżetu, pan wicepremier będzie rzecznikiem opinii w Rządzie, by to pozytywne załatwienie zostało jaknajprędzej zrealizowane.

Po końcowych wywodach sprawozdawcy, preliminarz budżetów emerytur i zaopatrzeń Komisja przyjęła w brzmieniu rządowym.

Dyskusja

Na czoło zagadnień poruszonych w dyskusji, jaka się wywiązała po referacie, wysunęła się przede wszystkim sprawa dekretu z listopada 1935 r.

Posel Pacholczyk zaznaczył, że niezadowolone emerytów wynika z przeświadczenia że dzieje się im krzywda. Uznał to za przeszkodę, procesowi konsolidacji w społeczeństwie polskim. Bez nadzwyczajnego wysiłku kwota 12 milionów możnaby ostatecznie zlikwidować sprawę, która wywołuje tyle narzekań.

Pos. Pochmarski również apeluje o naprawienie zła, jakie wynika z dekretu. Przemawiali jeszcze pos. Dębicki, pos. Pietrzak, pos. Starzak, pos. Jedynak i inni; głównym tematem przeważnie był Omawiany dekret.

W dyskusji zabrał głos wiceminister skarbu p. Grodyński, dając obszernie wyjaśnienia poszczególnym mówcom.

Krytyka jest obowiązkiem parlamentu

Sen. Śliwiński o odpowiedzialności za przyszłość Polski

Na wstępie środowego posiedzenia komisji budżetowej Senatu, na którym przemawiał premier gen. Sławoj - Składkowski (przemówienie to podaliśmy wczoraj) zabrał głos nad preliminarzem budżetowym Prezydium Rady Ministrów sprawozdawca b. premier sen. Artur Śliwiński. Zwrócił on na wstępie uwagę, że instytucja Prezydium Rady Ministrów nie opiera się na żadnym ak-

cie ustawodawczym, lecz na uchwałach Rady Ministrów. Ponieważ opinia publiczna nie zawsze zdaje sobie sprawę, co to jest Prezydium Rady Ministrów, przeto należy się spodziewać, że sprawa ta będzie uregulowana przygotowywanym dekretem Prezydenta Rzplitej.

Omawiając działalność Biura Prawnego, sprawozdawca zatrzymał się dłużej nad

parlamentu, jest jego obowiązkiem. Parlament bez krytyki — to parlament bez rezonansu, a parlament bez rezonansu — to parlament bez życia. Dziś rezonans ten jeszcze istnieje. Ale chodzi nie tylko o dziś, lecz i o jutro.

Zarysował się już rozdzwięk na tle poematu Konstytucji i stworzyła się przez to drażliwa sytuacja.

Być może, że to, co powiedziałem, będzie dla p. Premiera pewnego rodzaju niespodzianką, jeśli tak, tym lepiej się stało, że zagadnienie w jego obecności zostało postawione. Albowiem starając się najobiektywniej ocenić wytworzony stan rzeczy, nie widzę żadnych istotnych powodów, któreby miały przeszkodzić szczerzej, swobodnej wymianie zdań na poruszony temat, a w konsekwencji doprowadzić nas do wzajemnego całkowitego porozumienia.

Po przemówieniu sen. Śliwińskiego zabrał głos p. Premier gen. Sławoj-Składkowski (Mowę p. Premiera podaliśmy wczoraj).

W dyskusji głównym tematem był stosunek rządu do parlamentu. M. in. sen. gen. Zarzycki oświadczył, że parlament przed majem 1926 r. robił wrażenie karczmę. Mówię to jako „memento” dla tych wszystkich poglądów, które chcą nawrotu do szerokiego życia parlamentarnego.

Jako członek rządu wychodził sen. Zarzycki; nieraz z parlamentu z wrażeniem straconego czasu. Jednak miał to przekonanie, że konieczna jest w życiu państwowym kontrola Izby.

sprawa ustawodawstwa w Polsce

Atmosfera, w jakiej żyjemy — mówił referent — nie sprzyja żadnej stabilizacji. Jesteśmy świadkami dziwnego zjawiska: za ledwie ustawą zdołała zapuścić nieco głębiej korzenie, a już zjawia się nowa ustawa, przynosząca gruntowne modyfikacje.

Jakie kryteria należy ustalić, które by do prowadziły nas do zmniejszenia ilości ustaw? — zapytuje senator Śliwiński. — Jednym z nich mogłoby być kryterium w posta-

ci dwóch pytań: Pytanie pierwsze — co się stanie, jeśli projektowana ustawa nie wcieli się w życie? I pytanie drugie: Czy zagadnienie, które ma rozwiązać ustawa, nie da się rozwiązać inaczej?

Korzystając z obecności pana Premiera, referent oświadcza, iż pragnąłby doprowadzić do wymiany zdań między nim a członkami komisji na

temat wzajemnego stosunku między rządem i parlamentem

Zgon Józefa Piłsudskiego gruntownie zmienił sytuację Polski

mówił senator Śliwiński. — Zabrakło tej potężnej ściany, o którą od lat 10 operowały się wszystkie rządy. Z a m a r i a w o l a, którą odczuwało nie tylko na drobniejsze kółko w machinie państwowej, ale którą czuł każdy obywatel bez względu na swoje poglądy i na swój do panującego systemu stosunek. Mam wrażenie, że nie jesteśmy w stanie uświadomić sobie nawet tej głębokiej zmiany, jaka zaszła w nas samych, ani tym bardziej nie możemy dla braku perspektywy ocenić tego przeobrażenia, jakie dokonało się w całej Polsce po śmierci jej Twórcy.

Pozostał obóz Piłsudskiego. Jednakże mówiąc „obóz” nie mam bynajmniej na myśli bloku, ale tę wielką część Polski, która na różnych odcinkach życia z Józefem Piłsudskim współpracowała. Na obozie tym w ołbrzymiej mierze ciąży

odpowiedzialność za przyszłość Polski

Ogromna część tej odpowiedzialności spada na pierwszy zwolniony po śmierci Marszałka Piłsudskiego parlament. O co chodzi? Chodzi o właściwe nastawienie parlamentu i rządu do wytkniętych im zadań i o ich właściwy wzajemny stosunek.

A stosunek ten wśród wielu członków Izby naszych budzi coraz większe zastrzeżenia. Nie chodzi tu o sprzeczność poglądów politycznych, społecznych czy gospodar-

czych, ale o coś głębszego. Rozdzwięk, jakie zarysowały się między rządem i parlamentem, dotyczą samych podstaw naszego egzystencji. Krytyka jest nie tylko prawem

JESTEŚMY JEDNEJ KRWI

ZŁÓŻ GROSZ NA SZKOLNICTWO POLSKIE ZA GRANICĄ

Bez dyskusji politycznej

Kurtuazja wobec min. Becka

ze strony komisji budżetowej Sejmu

Warszawa 21. 1. (PAT). Przedmiotem obrad dzisiejszego posiedzenia komisji budżetowej Senatu była debata nad preliminarzem budżetowym Min. Spraw Zagranicznych.

Na wstępie dłuższe przemówienie wygłosił podsekretarz stanu w Min. Spraw Zagranicznych p. Szembek, udzielając szeregu wyjaśnień odnośnie preliminarza tego resortu. Obszerniej potraktował p. wiceminister zagadnienie opieki nad handlem ze strony naszych placówek zagranicznych, podkreślając duże rezultaty dokonane w tej

dziejnie.

Po przemówieniu referentki sen. Jaroszewiczowej przewodniczącej sen. Rostworowski oświadcza: ponieważ p. Minister Spraw Zagranicznych jest nieobecny, gdyż wyjechał do Genewy, więc według przyjętych tradycji, na komisji budżetowej poruszać będziemy tylko zagadnienia związane z budżetem Ministerstwa, nie otwierając dyskusji politycznej. Kto z panów zapisuje się do głosu? Nikt. Uważam, że przyjęcie budżetu MSZ bez dyskusji, jest objawem najwyższego uznania komisji dla działalności MSZ.

Składajcie ofiary na Pomoc Zimową dla bezrobotnych.
Konto PKO Nr. 70.200
Pomoc Zimowa.

GŁOSY I ODGŁOSY

Jeszcze echa kongresu ludowców

„Gazeta Polska” komentuje zadowolenie jakie wynik kongresu Stronnictwa Ludowego wywołał „po obu stronach okopów”:

„Wielce zabawną rzeczą jest fakt, iż uchwały kongresowe wprowadziły w całkowicie bezkrytyczny zapał zarówno liberalizujący „Kurier Poranny”, który z tego powodu uległ nawet konfiskacji, jak i naszych „milusińskich opozycjonistów”, tak z prawej jak i lewej flanki.

„ABC” opatruje sprawozdanie z kongresu „smakowitym” tytułem: „Nie chcemy Żydów na wsi — krzyżowano na kongresie ludowców. P. S. L. Piast przeciwko „folksfrontowi” i „sanacji”.

„Goniec Warszawski” tytułuje swe sprawozdanie „Nadzieje na front ludowy zawiodły — Ludowcy nie pójdą na hiszpańskie wzory”.

Jak więc widzimy, po jednej stronie okopów radość całkowita. A po drugiej?

„Robotnik” drukuje tłustym drukiem takie ustępy z przemówienia p. Thugutta, jak: „Naszym celem — przywrócenie demokracji i obrona wolności”, lub „Musimy tworzyć Polskę ludową, budować demokrację gospodarczą, pracować na terenach oświatowych, tworzyć swój światopogląd w masach. Walka polityczna musi nam dać zwycięstwo, a Polsce spokój”. Na zakończenie cieszy się, iż oklaskiwano na kongresie list powitalny, wysłany ze strony P. P. S.

Była więc w przemówieniach i wolność i demokracja i Polska ludowa i masy i walka polityczna (w miejsce walki klas), która do tego ma przywrócić „spokój”. Czegoż można chcieć jeszcze?”

O samych zaś uchwałach kongresu czytamy następujące uwagi:

„W każdej sprawie wolno mieć swoje zdanie. Wolno je mieć i w sprawie Berezę. Wolno nawet być zwolennikiem wszelkiej bezkarności, a nawet anarchii. Ale stawać w obronie poczucia sprawiedliwości i domagać się, aby sprawiedliwość ta była wymierzana tylko w drodze wyroków sądowych, a jednocześnie domagać się przejścia do porządku dziennego nad prawomocnym wyrokiem, wydanym przez wszystkie instancje sądownicze, któremu nie chcą się poddać pewni „przywódcy” — to jakoś koliduje ze zdrowym sensem.

Sprawa niezmiernie ważnego, będąc najważniejszego punktu rezolucji, dotyczącego przebudowy struktury gospodarczo-społecznej również wywołuje pewne refleksje. Zdawałoby się, że na ten temat można powiedzieć dużo, bardzo dużo i to bardzo konkretnych rzeczy.

A tymczasem punkt ten jest wprost stekiem frazesów”.

W obliczu poprawy gospodarczej

Sprawie przebudowy struktury gospodarczej poświęca artykuł wstępny „Kurier Poranny”. Autor wychodzi z założenia, że poprawa gospodarcza nakłada na państwo obowiązek wyjścia poza ramy polityki koniunkturalnej, pisze:

„W kraju, gdzie bezrobocie nieludzkie ma już w znacznej mierze charakter strukturalny; w kraju o bezprzykładnym przeludnieniu wsi; w kraju o wadliwej strukturze rolnej, o niskim poziomie i normalnym podziale dochodu społecznego; w kraju o przyszłościowo złych warunkach komunikacyjnych, o zacośniam i rozdrobnionym aparacie pośrednictwa; w kraju o olbrzymiej rozpiętości między poszczególnymi regionami terytorialnymi, o rażąco „bogactwie” typów gospodarczych — od typu wysoko-kapitałistycznego aż do typów, odpowiadających zamierzczym epokom rozwoju gospodarczego; w kraju, gdzie „kryzys” jest tylko wyjaskrawieniem nienormalności stanu normalnego, wynikłego z zaniedbań przeszłości — w takim kraju polityka ekonomiczna nie może się ograniczać do celów „koniunkturalnych”, albowiem przy takiej polityce nasza dynamika gospodarcza musi być nikła; nie może ona dać możliwości zaspokojenia tych potrzeb, jakie wysuwa nasza rzeczywistość zagospodarcza; nie przyczyni się do wyrównania dystansu, jaki lata ostatnie wyłobiły między Polską a sąsiadującymi z nią krajami.

Przebudowa ustroju rolnego, która jako definitywne rozwiązanie zagadnienia dynamiki demograficznej nie wystarczy, ale która stanowi nieodzowny wstęp do takiego rozwiązania; przebudowa struktury przemysłu i stworzenie nowych możliwości uprzemysłowienia kraju; rozwiązanie problemu inwestycyjnego; stworzenie warunków swobodniejszej ekspansji pieniężnej w oparciu o nowe formy polityki kredytowej; gospodarcze podniesienie ziem wschodnich — oto problemy, wybiegające swa doniosłością daleko poza ramy polityki koniunkturalnej i narzucające się jako konieczna treść polityki gospodarczej państwa w okresie poprawy”.

Objawy zaziębienia w porze zimowej

Zdawałoby się, że katar jest rzeczą tak mało ważną, że nie warto o nim wspominać. A jednak potrafi on dać się dobrze we znaki. Jakże przykre jest np. bolesne obrzmienie i zaczerwienienie nosa i zapalny stan błony śluzowej nosa. Towarzyszy katarowi uczucie ogólnego rozbicia, ucisk w głowie i niechęć do pracy. Ponieważ katar jest zaraźliwy, ofiara jego powinna mieć wzgląd na otoczenie i nie narażać swych najbliższych na dolegliwości, których sama doznaje. Należy więc zwalczać energicznie każdy katar, który może być wstępem do poważniejszej choroby z zaziębienia. Najlepiej nadaje się do tego celu znana na całym świecie i wypróbowana w tych wypadkach oryginalna Aspirina.

Każdy lis kosztuje 4000 dolarów

Jak podaje angielskie towarzystwo myśliwskie, ulubione w Anglii polowania parforce pochłaniają olbrzymie sumy. Koszty utrzymania służby, koni, sfory psów i t. p. wynoszą razem wzięte około 60 milionów dolarów. Liczba psów, które padają ofiarą polowań parforce, wynosi przeciętnie rocznie około 15.000. To znaczy, że dla wyrównania kosztów polowania cena każdego lisa powinna wynosić 4000 dolarów. Nie dziwnego, że ten rodzaj polowania uprawiany być może tylko przez ludzi zamożnych.

Tradycyjna maskarada karnawałowa w miasteczkach alpejskich

Ile obcych narodowości żyje w poszczególnych państwach?

Międzynarodowe Biuro Pracy w Genewie opracowało ciekawą statystykę na podstawie spisów ludności w latach 1910, 1920 i 1930 w 141 krajach, podając, ile obywateli obcej narodowości żyło na terytorium danego kraju.

W roku 1930 żyło 28,9 milionów obywateli obcej narodowości w tych krajach, co stanowi 1,6 proc. ogółu ludności na świecie, wynoszącej ponad 2 miliardy. Największą ilość takich obywateli posiadają Stany Zjednoczone Ameryki Północnej — 6,3 mil. (21,8 proc. ogółu takich obywateli w całym świecie): Argentyna 2,8 mil., Francja w 1931 roku — 2,7 mil., Brazylia 2 1930 — 1 1/2 mil., w państwach alpejskich — 1,8 mil., Siam — 1 mil., Niemcy — 787.000. Najsilniej wzrasta ten obcy żywioł w Grecji, Włoszech, Francji i Holandii, w Argentynie, Kanadzie, Hong i Kong, Indiach Holenderskich. Na 100 mieszkańców danego kraju wypadają obcej narodowości (z wyjątkiem Rosji Sowieckiej) przeciętnie 15,4. Biorąc pod uwagę kraje pod uwagę, wypadło w Luksemburgu 186, w Szwajcarii 87, we Francji 66, w Austrii 43, Belgii 39, Niemczech 12, Grecji 10, Węgrzech 9, Turcji 6, Portugalii 5, Anglii 4, Włoszech i Finlandii 3.

Po wielkiej wojnie cyfry te uległy poważnym zmianom. W Niemczech liczba ta spada do połowy, we Francji z 39 w roku 1921 wzrosła do 66 w roku 1931, w Szwajcarii liczba zmniejszyła się ze 148 do 87.

Liczba Azjatów, żyjących poza Azją, wynosiła w roku 1910 — 5 milionów, w roku 1930 — 9,5 mil. Liczba Europejczyków, żyjących poza Europą, wynosiła w roku 1930 — 22,4 miliona.

Choroby przemiany materii. Badacze na polu wiedzy lekarskiej, dotyczącej przemiany materii, zapewnijają, że przez stosowanie naturalnej wody gorzkiej „Franciszka-Józefa” osiąga się świetne wyniki.

Dramat w Ellis-Island

Statek emigracyjny — Rozpacz Pepity — Fortuna uśmiecha się z drugiej strony oceanu — Juan Perrick et Cie — Premiera w Manhattan

Ostatnimi czasami miał miejsce w New Yorku ślub bogatego kupca Johna Perricka ze ślubowatką Rosą Tullietti. Nie wielu ludzi zna dramata i wzruszające dzieje tej miłości, która zaczęła się 20 lat temu.

Czekam na ciebie Pepito!

Juan Perrick znajdował się w tłumie, oczekując przed ogrodzeniem Ellis - Islandu na podróżnych, którzy przechodzili właśnie przez hall — gdzie decydowano o tym, czy mogą, czy nie, dostać się do Stanów Zjednoczonych.

Juan spostrzegł Pepitę Garcia. Cztery lata temu, przed wyjazdem do Ameryki zaręczył się z nią w Barcelonie. Właśnie przy bywała do New - Yorku na upragniony ślub.

Cztery długie lata czekali na siebie, aż wreszcie radosna chwila dla obojga nadeszła.

Juan radośnie krzyknął w stronę Pepity:

— Za pięć minut wszystko będzie w porządku. Zaraz się zobaczymy. Czekam za ogrodzeniem.

Zniknęła bez śladu

W tej samej chwili jeden z agentów poleciał podróżnym spieszyć się i wskazał im drogę do ogromnego hallu, gdzie sprawdzano po raz ostatni dowody osobiste, bilety i rewidowano bagaże.

Juan oczekiwał już dobrą godzinę. Pepita nie zjawiała się. Czyżby jej paszport nie był w porządku? Juan począł się niecierpliwie. Gdy już wszyscy opuścili Ellis-Island, począł biegać jak szalony, dopytywał się o Pepitę w wydziale paszportowym, w biurze okrętowym i na policji.

Okazało się, że Pepita zginęła w tłumie. Widziano ją, jak w płaszczu udała się do New Yorku, dopytując się o Juana Perricka. Niestety nikt nie potrafił dać jej odpowiedzi. Narzeczeni popełnili kardynalny błąd. Nie zostawili sobie wzajemnie żadnego adresu, ani nie wyznaczyli dokładnego miejsca spotkania.

Walka o życie

Dniami i tygodniami szukał Juan Pepity. Nie odnalazł jej. Przeszukał wszystkie dzielnice, restauracje, poruszył całą brygadę policji. Naprawdę.

Jaki był los Pepity? Zdawało się, że nikt się już o tym nie dowie. W międzyczasie Perrickowi wyczerpały się środki do życia. Ze złamanym sercem musiał się chwycić do pracy.

Pozostawała mu jeszcze jedna nadzieja odnalezienia narzeczonej z pomocą współpracowników. Odwiedził wszystkich. Nikt nie widział Pepity. Zginęła jak kamień w wodzie.

Droga do bogactwa

Cała ta historia miała miejsce dwadzieścia lat temu t. zn. w epoce wojennej. Być może, że aparat wywiadowczy źle pracował

lub mając ważniejsze zajęcia, nie przykładał wielkiej wagi do odnalezienia jakiejś tam przegrodzonej Hiszpanki.

Tymczasem Pepita w swej rozpacz, przyłączyła się do rodziny polskich muzyków, którzy wzruszeni losem biednej dziewczyny przysięgnęli ją do swego grona.

Juan Perrick stał się w ciągu tych lat potężnym kupcem. Magazyny jego podziwiane są do dziś dnia w całym New Yorku.

Mimo fortuny, był zawsze samotny i smutny, nie rezygnując ze skrzęta, które było tak blisko, a które okrutny los rozdzielił w tak banalny sposób.

Przyczyną dramatu, było poprostu niewyrobienie dziewczyny. Zamiast stać i czekać na Juana, wyszła innymi drzwiami z hallu i zgubiła doszczętnie orientację. Być może, że w ciągu dwóch godzin chodzili tymi samymi śladami?

Piosenka przynosi szczęście

Kilka dni temu, akurat w dwadzieścia lat od pamiętnego tragicznego rozstania,

Juan Perrick został przedstawiony na pewnym przyjęciu słynnej śpiewaczce operowej Rosie Tullietti.

Jednocześnie wręczono mu zaproszenie na premierę w Manhattan - Opera.

Coś nieokreślonego przykuło uwagę Juana do Rosy. Ruchy, rysy, głos, włosy przypomniały mu, że żyje, przyszedł. Nie mógł znaleźć na to odpowiedzi. Perrick starał się od tej chwili o dłuższą rozmowę z Rosą. Szczęśliwy moment miał nastąpić bezpośrednio po premierze w Manhattan.

Tego wieczoru przeznaczenie rzuciło pod nogi Juana swój ostatni i... zwycięski atut. Zupełnie niespodziewanie artystka po przedstawieniu zaśpiewała na bis piosenkę hiszpańską, którą wiele, wiele lat temu, napisał dla swej Pepity — Juan Perrick.

W tej samej chwili Perrick zrozumiał, że Rosa Tullietti to nie kto inny, tylko jego ukochana z przed 20-tu lat.

Pięć minut oczekiwania — zamieniło się w dwadzieścia lat, by dopiero po tak długim okresie zakończyć happy - end'em swą dramatyczną miłość.

Wiadomości sportowe

KPW POMORZANIN BIJE POLONIĘ BYDGOSKĄ 5:3

W dniu wczorajszym w Toruniu KPW Pomorzanie rozegrali na własnej ślizgawce mecz hokejowy z drużyną KS Polonia z Bydgoszczy, która uległa wicemistrzowi Pomorza 3:5. Poszczególne tercje (1:1 2:0 2:2). Zawody sędziował p. Karaś. Widzów bardzo mało.

W pierwszej tercji gra jest wyrównana. Prowadzenie uzyskał Pomorzanie z zamieszaniem podbramkową. Polonia szwankuje się i zdobywa bramkę przez Remużę. W drugiej tercji gra staje się żywszą. Pomorzanie zdobywa dwie bramki przez Sieroczanina i Nagła. Ataki Polonii kończą się na obronie Pomorzanie, w której wyróżnił się Kowalski. Była to najlepsza część drużyny. W trzeciej tercji Gawroński z ładnego przeboju strzela 2 bramki dla Polonii. Pomorzanie zdobywa dalsze dwie bramki przez Ratajczaka i Hulaniczkiego. Dla Polonii trzecią bramkę zdobył najlepszy gracz meczu Zieliński.

W drużynie wicemistrza najlepiej wypadli Kowalski i Ratajczak. Atak Pomorzanie na mało strzelał. W drużynie pokonanych na wyróżnienie zasługują bramkarz i Zieliński w ataku.

LOTYSZE WYGRYWAJĄ Z NAJSŁABSZYMI DRUŻYNAMI WYDALI OPINIĘ O POZIOMIE POLSKIEGO BOKSU.

Kapitan lotewskiej drużyny bokserkiej L. A. S. Rezewski po powrocie z Polski, gdzie Lotysze rozegrali 8 spotkań, przegrywając zaledwie jedno, w sprawozdaniu swoim podkreślił z zadowoleniem, że publiczność polska interesowała się żywo gośćmi z Lotwy, obdarzając ich wyraźną sympatią. Co do bokserów polskich, kapitan uważa, że technika Polaków nie dorównuje jeszcze lotewskiej. Dużo agresywność początkowa zbytnio wyczerpuje Polaków przy końcu spotkania. Sport bokserki na Polce, oświadczył dalej Rezewski, ma duże zwolenników, przy czym ring i metody walki w Polsce są nowoczesne i dobre.

Z tego sprawozdania wynika, że Lotysze nie orientują się ze stoczyli wprawdzie du-

żo zwycięskich walk, ale z najsłabszymi drużynami w Polsce.

LEKKOATLETYCZNE MISTRZOSTWA POMORZA W HALL

Tegoroczne zimowe lekkoatletyczne mistrzostwa Pomorza zapowiadają się bardzo ciekawie.

Na starcie staną zawodnicy 15 klubów: z Bydgoszczy: T. G. Sokół, Sokół żeński, W. K. S., BKS. Polonia; z Grudziądza: Sokół, Sokół żeński, S. C., W. K. S. C.; z Inowrocławia: W. K. S., KS. Gopłania; z Chojnic: T. G. Sokół; z Gdyni: Związek Strzelecki; z Torunia: WKS. Gryf i KS. KPW. „Pomorzanie”.

Udział w zawodach biorą także „asy”, jak: Bociek, Balcerowicz, Bunecki, Kalinowski, mgr. Zakrzewski oraz zawodniczki: Książkiewiczówna, Wiśniewska, Pelska i Staruszkiewiczówna.

Zawody odbędą się dnia 24 stycznia o godz. 10 w hali w Ośrodku Wychowania Fizycznego w Toruniu przy ul. Wały. Sala ogrzana.

NIEPRAWDZIWE POGŁOSKI O PRZEJŚCIU WALASIEWICZÓWY NA ZAWODOWSTWO.

Korespondent P. A. T. w Nowym Jorku zwrócił się z zapytaniem do miarodajnych czynników w Cleveland w sprawie pogłoszek, podanych przez niemieckie biuro informacyjne o przejściu Walasiewiczówny na zawodownictwo.

Walasiewiczówna zaprzeczyła kategorię tym pogłoskom, podanym przez niemiecką agencję.

PRAWDZIWI CYR... DLA ODMIANY VINES BIE PERRY'EGO.

W Detroit rozegrany został piąty mecz świata Vines'em i Perry'm. Zwyciężył ponownie Vines w stosunku 14:12, 6:2, 6:1. W ten sposób Anglik odniósł dotychczas trzy zwycięstwa, a Amerykanin dwa.

Warto zaznaczyć, że zawody te cieszą się olbrzymim zainteresowaniem, mimo wątpliwości, czy wyniki te nie są zbiory umówione.

Miejsce zesłania dozywa Imru

Rzym. Skazany na dożywotnie zesłanie Ras Imru oraz Dżedżak Taio Gulelatie przyjechali do Neapolu, gdzie zostali oddani do dyspozycji policji portowej. W środę obydwaj zostali przewiezieni okrętami wojennymi na wyspę Ponza, należąca do grupy wysp pontyjskich, gdzie obydwaj byli dygnitarze abisyńscy spędzą resztę swego żywota.

Największy pies świata — w Ameryce

Powiększony owczarek islandzki, jeżeli nie jest największym, to w każdym razie jest wspaniałym okazem psiego rodu.

J. LITRZYCOWA

NIEBEZPIECZNA GODZINA²⁰

Powieść nagrodzona na konkursie literackim

Początkowo przywiózł cię do naszej rodziny, starał się okazać ci na każdym kroku uczucie swe i uwagę. Widziałam to i cieszyłam się tem. Nie, doprawdy, ja nie byłam o ciebie zazdrosną! Uważałam swoje uczucie dla Leona za jakąś chorobliwą fantazję, i pragnęłam gorąco z niej się wyleczyć. Otoczyłam cię opieką i szczerem uczuciem. Sądziłam, że Leon powinien być z tego zadowolony, że nawet powinien odczuwać dla mnie pewną wdzięczność, gdyż to ja pierwsza zламаłam opór naszej rodziny w stosunku do ciebie, nim poznaliśmy cię jeszcze.

Lecz stało się inaczej. Moja troskliwość i jawne zadobrowolenie z jego wyboru, drażniło go niewymownie. Stawał się dla mnie coraz okrutniejszy. Pewnego razu, gdy zapytałam go o termin waszego ślubu, rzekł nagle:

— Czy to nie dziwne, Krysiu, że oto już niedługo będziemy bywać u siebie, ty z twoim mężem, a ja ze swoją żoną?

Odpowiedziałam mu, siląc się na spokój, że uważam, to za zupełnie naturalne, że tak właśnie układa się życie.

Roześmiał się szyderczo.

— Tak, tak! — rzekł. — Należysz teraz do rodziny ludzi, których życie układa się z niezwykłą łatwością! Ludzi, którzy umieją mądrze żyć, i niczego się nie lękają i nie niepokoią się niczem. Cieszą się, naprawdę, że i ty nauczyłaś się tego z biegiem lat.

Drewny mnie coraz bardziej. Stawał się coraz niespokojniejszy, coraz bardziej nerwowy. Teraz przypuszczam, że to może zły stan jego interesów oddziaływał na niego w ten sposób. Wtedy nie wiedziałam nic o tem i gdzieindziej szukałam źródła tej groźnej, zaszłej w nim zmiany. Widziałam, że się męczy, że zjada go nerwy i jakieś dziwne, nieopuszczające go podniecenie. Przypominał mi żywo owego dawnego Leona, który nie mógł pogodzić się z otaczającymi go warunkami normalnego życia i wyrwał się gorączkowo w jakieś inne, nieznanne światy. Widziałam niekiedy w jego oczach błysk rozpacz, który mnie przerażał. Pragnęłam go wybać, przyjąć mu z pomocą. Raz zwróciłam się z tem do ciebie, Stello. Pamiętasz, pytałam cię, czy nie zwróciłaś uwagi na zaszłą w Leonie zmianę, czy nie podejrzewałaś, że ma jakieś przykrości, które go tak rozstrajają? Ale odpowiedział mi chłodno, że nic nie zauważyłaś, że Leon, odkąd go znałaś, zawsze był taki.

Zdobyłam się na odwagę i zapytałam go sama, co mu dolega.

— Pragnęłabym z całej duszy dopomóc ci! — rzekłam. — Przecież widzę dobrze, że cię coś gnębi! Czy nie możesz mi się z tego zwierzyć? Jestem ci przecież tak szczerze życzliwa!

— Nie — odpowiedział — nic mi nie jest! Wdzięczny ci jestem za twoje dobre uczucia, ale uważam, że powinnaś je skierować w stronę jakichś bardziej potrzebujących ich osób.

Stopniowo i mnie zaczął się udzielać jego szarpający nerwy niepokój. Ogarnęło mnie jakieś dziwne, nieznanne mi dotąd podniecenie. Nie mogłam znieść spokojnej, cichej atmosfery naszego domu. Całe moje tak dobrze uregulowane życie stało się dla mnie

okrutną męką. Zapragnęłam namiętnie jakiejś zmiany; palił mnie dobrobyt, wygody i troskliwość o mój spokój, jaka otaczała mnie ze wszystkich stron. Patrząc na zmęczoną, nerwową twarz Leona zapragnęłam nagle sama rzucić się w wir jakiegoś niebezpieczeństwa, aby zbliżyć się do niego choć w taki sposób. Znienawidziłam spokój i pogodę mojego życia, zatekśniłam za czemś krańcowo innym. Chciałam prawie, żeby nastąpił jakiś przewrót, jakaś katastrofa! Denerwował mnie spokój natury, cisza wiejska, urok kwiatów w ogrodzie! Czulałam, że już nigdy nie na świecie nie zbliży mnie do Leona, nie złamie tej bariery nie do przebycia, którą postawiło między nas życie. Ogarniało mnie jakieś szaleństwo.

W tym czasie jeździłam częściej do Warszawy i zaczęłam bardzo dużo bywać u znajomych. W domu doktorostwa Hrobaczkich poznałam pewnego mężczyznę. Nazywał się z cudzoziemska, Moinart. Był, zdaje się, Francuzem, czy Belgijczykiem. W Polsce mieszkał chwilowo i od niedawna. Nikt uie wiedział skąd on właściwie pochodzi, poci przyjechał i czem się zajmuje, ale był bogaty, przystojny, miał dobre manjery, a przytem był cudzoziemcem, co posiadała zawsze wielki urok dla polskich pań domu, przyjmowano go więc chętnie wszędzie. Poznawszy mnie u państwa Hrobaczkich, jegomość ten zaczął mnie adorować dość wytrwale. Prawił mi bardzo śmiało komplementy, coraz śmielsze w miarę, jak pozwalałam mu na to, przychodził wszędzie, gdzie tylko zjawiałam się, nie zaniedbywał żadnej okazji spotkania się ze mną w cukierni, w teatrze u wspólnych znajomych. Pozwalałam mu

asystować sobie wszędzie. Byłam wtedy tak przedenerwowana i zmęczona, iż zdawało mi się, że oszaleję, jeśli nie oderwę się od moich codziennych zajęć i zwykłego otoczenia. Flirtowałam więc z tym panem, pozwalając mu żywić w sercu coraz śmielsze nadzieje.

Właściwie nie podobał mi się wcale. Coś podejrzanego, coś szalbierskiego kryło się w jego wąskim, czarnym wąsiku i wypomadowanych, gładkich włosach. Ale chciałam szczerze się nim zainteresować, chciałam zrobić wszystko, co mogłoby mnie oderwać od nieopuszczającego mnie ani na chwilę niepokoju, który przeżerał mi nerwy. W domu wszystko było tak nieznośnie spokojne, tak dobrze pomyślane i mądrze wyreżyserowane! Wszyscy tam kochali mnie i dogadzali mi; atmosfera miłości, która mnie otaczała, dusiła mnie poprostu gdyż myślałam ciągle, że Leon był tego pozbawiony na zawsze, że — żyjąc obok kochających się, szczęśliwych ludzi — pozostaje niezrozumiany i samotny. Nie wierzyłam już w jego miłość dla Stelli i nie rozumiałam tego uczucia. Słyszałam ciągle jego rozpaczliwy, daleki krzyk: „Nie będę umiał żyć bez ciebie, Krysiu!"; zdawało mi się, że czytam to w jego nienawistnych, płomiennych oczach. Ogarniało mnie szaleństwo. Szukałam dokoła z rozpaczą jakiejś możliwości zapomnienia. Zdawało mi się, że znajduję je w posuwającym się szybko naprzód świecie z panem Moinartem.

Pewnego dnia mój adorator zaprosił mnie do siebie na bridża. Przyjęłam to, oczywiście, bez żadnych podejrzeń, i punktualnie o piątej, tak, jak mnie prosił, dzwoniłam do drzwi jego mieszkania. Otworzył mi jakiś młody służący, który od razu wzbudził we mnie antypatię.

Siedziałam dość długo sama w małym, ciemnym gabinecie. W mieszkaniu panowała głęboka cisza; nie było widać nakrytych stołów, ani wogóle nic, coby zdradzało oczekiwanie gości. Nim jednak miałam czas zastanowić się nad tem, do pokoju wpadł pan Moinart. Był rozpromieniony i z uniesieniem dziękował mi za moją wizytę.

— Przyszłam na bridża — rzekłam. Ale nie widzę żadnych przygotowań na przyjęcie gości!

Wówczas wyznał mi, że oprócz mnie nie zaprosił nikogo. Od dawna marzył o pozostaniu ze mną sam na sam w jakimś zacisznym, spokojnym miejscu, a wiedział, że nie przyszedł do niego, wiedząc, że będzie sam. Użył więc podstępny i błagał mnie o przebaczenie.

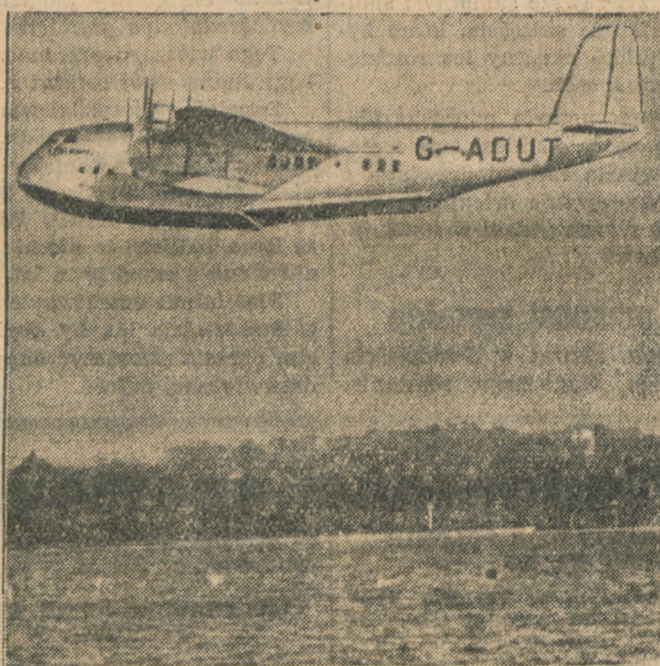
Byłam bardzo zaskoczona. Doprawdy nie wiedziałam, co począć. Nie miałam absolutnie doświadczenia w tego rodzaju przygodach i nie wiedziałam, jak zareagować na postępek mojego adoratora. Chciałam natychmiast odejść, lecz wkońcu, po długich perswazjach i ceregielach, zgodziłam się zostać pół godziny i napić się u niego herbaty. Pan Moinart zadzwonił na służącego.

— Władku, — rzekł, — proszę podać herbatę dla pani Lachowskiej!

Ta forma wydawania dyspozycji zdziwiła mnie niezmiernie i zwróciłam na to uwagę pana Moinarta.

— Ach, drobiazg! — rzekł. — Przepraszam panią! (Dalszy ciąg nastąpi).

Loty pasażerskie z Anglii do Egiptu bez lądowania

Z Anglii wyruszył pierwszy wodnopłatowiec pasażerski do bezpośredniego lotu Anglia—Egipt z 8 pasażerami i tonną poczty. Samoloty te będą odąd kursowały regularnie.

List z wyspiarskiej ojczyzny

Symboliczne miasto — Gdzie kryzys? — Ekscentryczny milioner-filantrop — Król z broda

London, w styczniu.

Kryzys gospodarczy w Anglii skończył się już dawno. Zawarta niedawno umowa między Sowietami a Exports Credits Dept. na dostawę szeregu wyrobów przemysłu angielskiego do Rosji na sumę 10 milionów funtów przy 5-letnim kredycie, wykazała, że przemysł angielski obecnie jest w stanie wykonać tylko 40 proc. zamówień. Na pozostałe nawet nie może podać terminu dostawy.

Zresztą co może lepiej ilustrować obecną sytuację gospodarczą Anglii, jak nie taki np. fakt. Lord Nuffield, właściciel firmy Morris Motor Company, ofiarował w przeciągu ostatnich trzech miesięcy 2 miliony funtów na Oxford University, 2 miliony na pomoc biednym, oraz rozdał swym robotnikom „na gwiazdkę“ milion akcji przedsiębiorstwa, wartości 2.125.000 funtów. Lord Nuffield rozdał więc prawie 160 milionów złotych, a mimo to jego przedsiębiorstwo nie czuje finansowej wyrwy i rozwija się dalej. Sam zaś lord jedzie w podróż naokoło świata, ale nie jako milioner w cabine de luxe, lecz jako agent-sprzedawca własnych samochodów. W tej roli chce poznać życie w innych krajach.

Wogóle lord Nuffield jest człowiekiem nieco ekscentrycznym, który jak kot u Kiplinga „chodzi swoimi drogami i wszystko mu jedno kędy“. Swego czasu sławna była druzgocąca krytyka, jakiej poddał on t. zw. „shadow scheme“ budowy samolotów w Anglii. Shadow scheme jako system polegał na tym, że specjalne fabryki wyrabiały poszczególne części, z których następnie były montowane samoloty przez inne fabryki.

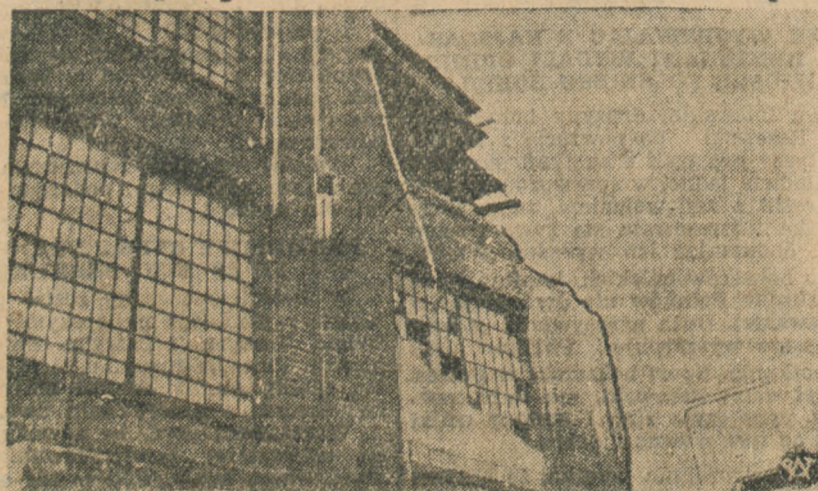
Zniszczenie jednej czy paru fabryk wyrabiających, powiedzmy, śmigła, paraliżowało całą produkcję i pozbawiało Anglię lotnictwa. Otóż ostra, ale fachowa krytyka lorda Nuffielda zmusiła ministra lotnictwa do całkowitej zmiany systemu produkcji.

Podobno lord-ekscentryk postanowił na czas podróży zmienić swój wygląd, a mianowicie zapuścić brodę, aby łatwiej zachować incognito. A propos brody. Ostatni zeszyt

„New Review“ pisze, że gdyby obecny król zapuścił brodę, stałby się jeszcze bardziej podobny do swego ojca i tym powiększył swą popularność (sic!). B. król Edward VIII był przeciwnikiem tej „ozdoby twarzy“. Kiedyś z okazji przeglądu „Yeomen of the Guard“ powiedział: *A man does not need whiskers to be a good soldier* (broda nie jest potrzebna, aby być dobrym żołnierzem). Obecnie jednak gwardia powraca do brody i wąsów.

„Stawoczo wolimy masło niż armaty i gotowi jesteśmy zrobić wszystko w kierunku gospodarczego porozumienia i współpracy z Europą, aby inni również mieli więcej masła a mniej armat“.

Groźny wybuch kotła w fabryce łódzkiej

Na zdjęciu naszym widzimy budynek fabryki pończoch J-my Zakrzewski w Łodzi, zrujnowany przez wybuch kotła. Na skutek wybuchu 10 osób zostało ciężko porażonych.

Słowa te wygłosił minister Anthony Eden na bankiecie prasy zagranicznej w Londynie w ubiegłym tygodniu. Wywołały one głośny aplauz obecnych i przychylny komentarz prawie całej prasy. Były one aluzją do słów ministra Goeringa, który parę miesięcy temu, mówiąc o gospodarczej rozbudowie Niemiec, powiedział: „Musimy obejść się bez masła, aby mieć na armaty“.

Słowa min. Edena opinia angielska zrozumiała w ten sposób, że jeżeli Niemcy nie otrzymają niezbędnych środków żywności i surowców, to mogą próbować wziąć je siłą. Z przemówienia więc min. Edena wynika, że rząd angielski gotów jest przez współpracę ekonomiczną pomóc innym, nietylko więc Niemcom, aby mieli „masło“ i nie potrzebowali sięgać po armaty. Kto wie, czy min. Eden w ten sposób nie przyznał się do własnego błędu. Bo gdyby tę zasadę zastosował w praktyce jeszcze w roku 1935 może nie byłoby armat włoskich w Abisynii!

Dobrze poinformowana Anglia wie, że położenie gospodarcze Niemiec jest obecnie ciężkie. Rozumie ona również dobrze, że Niemcom przede wszystkim chodzi o to, aby za surowce, wyprodukowane przez niemieckich kolonizatorów w plantacjach założonych za niemieckie pieniądze, nie płacić w angielskich funtach i francuskich frankach ale w walucie niemieckiej.

Argument iż Niemcy potrzebują kolonii jako baz morskich czy lotniczych lub jako źródła rekruta, nie powinien i nie może dłużej być przeszkodą do porozumienia się. Niemcy mogą już dzisiaj wysadzić desant na terenie byłych kolonii afrykańskich i wtedy co? Ani wojna z tego powodu nie jest do pomyślenia, ani interwencja Ligi Narodów. I dlatego w Anglii coraz częściej słychać głosy wyrażające zgodę na przynajmniej częściowy zwrot kolonii Niemcom. Aby tylko był spokój. M. S.

Z cyklu: **Reportaże pomorskie**

Czersk - zamarta stolica pomorskiego przemysłu drzewnego

Na ubogich piachach bogaty duch Borowiaków trzymał straż nad polskością tucholskiej puszczy

— Zima ciągnie! — zwraca się do mnie mój przygodny towarzysz podróży ze Śliwic do Czerska, głosem na wpełni pytająco-twierdzącym.

— Da się nam jeszcze we znak! — odpowiada jegomościowi, rad z zawiścią kolejącej znajomości. W podróży jakoś raźniej i szybciej czas upływa, gdy się wdać w pogawędkę. Mój znajomy, jak się powiedziało, jest borowiakiem. Sympatycznie i doobrodnie wygląda.

— Cóż tu u was w Borach tucholskich słychać? — pytam.

— Licho tu jest u nas, panie. Ziemia mizerna, nieurodzaj był, zarobków brak, a teraz to ten mróz. Ale powiadam — rozgadał się mój gospodarz tucholski — dobrze że je mróz, bo jak mokrzyzna, to te wszystkie w powietrzu pastylki chorobowe jeno choróbka napowadza. Na wszystko musi być swój czas, — powiada filozoficznie mój znajomy.

— A co tam z bezrobociem, z pomocą zimową?

— Bezrobota jest moc, a pomoc zimowa nie przodzi wszystkimu. Robotnicy jeszcze coś dostaną, ale chałupnicy, co to siedzi kilkoro osób a pół morgi piachu, nie dostaną. A ten też bieda i nędzota, panie, że się pozal bę. Takie bezrobotne, dostanie chlebek, tco on z tym pocnie? Biedę mają wszyscy — rozgadał się mój znajomy.

— Rolników chyba się poprawiło, ceny poszły w górę? — przekomarzam się.

— Jużci, że zboże lepiej już płaci, ale i towary zarządnieśli. U nas w Borach nigdy za dobrą nie było, bo co nasza ziemia obrodzi? yto i ziemniaki, ma gozda da pszenicę, lam 90 morgów, a ledwo mogę dwa kom utrzymać. Na dobrej ziemi i w czwórki koni by nie obstał. W Czersku mam znajomego, niby właściciel domu, ma w tym domu pięciu pomieszkańców. I nikt nie płaci, bo wszystko bez pracy. I ten właściciel domu sam musi chodzić do magistratu o pomoc. Taka kamienica przyjdzie do zijnowania, bo za co ją utrzymać, za cpoporządzić, gdy się coś zepsuje. A nikt nie płaci.

— A jak kwestia mieszkaniowa w Czersku?

— Dwa poki z kuchnią można dostać już za 20—30 z dole domy puste. Ludzie wyciągają do nowych bez to. że się nie płaci podatów. Czy to, panie, powinno tak być, czy po sprawiedliwości?

Dojechaliśmy do Czerska. Nie mogę powiedzieć, ażeby Czerska w pociągu była wielka. Liczbę pasażerów z łatwością policzyłbym na psach jednej ręki. Ze strony Ministerstwa Komunikacji utrzymanie linii kolejowej askowice—Śliwice—Czersk jest niechwytnie samoofiarą. Gdy tarcaki szły całą parą, pżna było sobie deficyt wynagrodzić transportem drzewa. Dziś prze myśl drzewny ży. A to odbija się i na dochodach koleji.

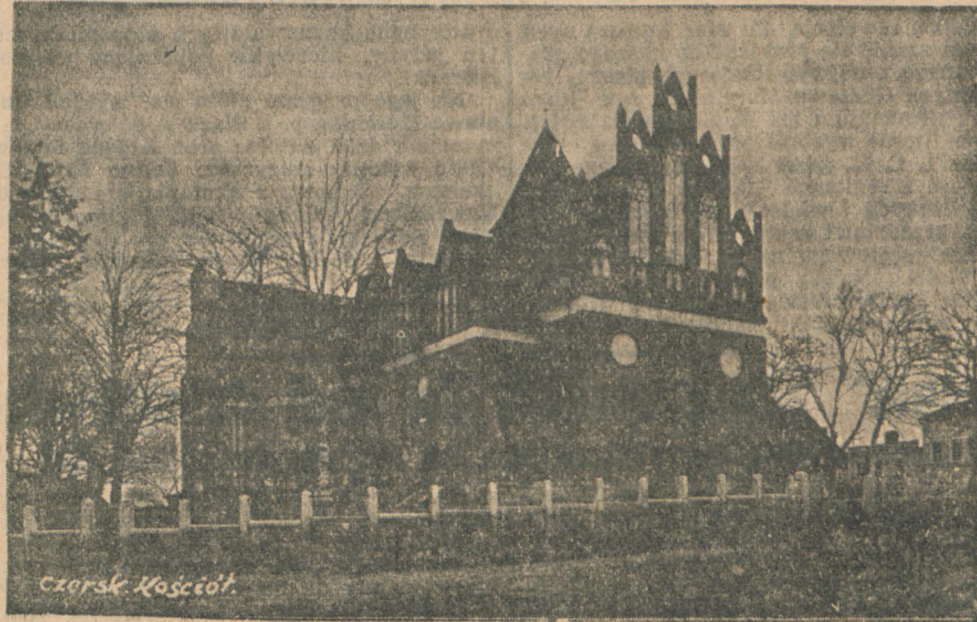
Jestem w Czersku, w samym mieście. Rozglądam się o tej stolicy przemysłu drzewnego na Pomorzu. Czersk — konające miasteczko, możaby powiedzieć, gdyby się nie miało wiarę w przyszłość lepszego jutra. Dziś Czersk węgtuje, ślimaczy wiedzę pod względem gospodrczym żywo. A takie rokował nadzieje. óc był wioską i za czasów polskich awansował do godności miasteczka. Ale cóż po ytule, gdy pustki w szkacule? — chciałoby się powiedzieć.

Na ubożuchne, ziemi leży Czersk. Szczere piachy. I lasy. Więc z czego ma żyć to miasteczko, gdy ongi stało przemysłem drzewnym, a dziś leży przytłoczone bezrobociem? Miasteczko słynęło także z przemysłu meblarskiego, który również dyszy astmatycznie.

75 procent ludności żyje z przemysłu. Miasto więc jest w bitnie robotnicze, podobnie jak Chelmża. W związku z tym i sytuacja kupiecka jest bardzo ciężka, bo skoro robotnik nie zarobi, skoro gospodarz przeważnie ubogi, o od kogo ma kupiec utargować? Nawet w latach niepunktury u gospodarzy borowiaków się nie przelewało od dobrobytu. Tyle, co wyżyć mogli i poczynie niezbędne zakupy.

Mimo taką biedę Czersk był zawsze miastem typowo polskim. Takiego drugiego miasteczka nie znajdziemy bodaj w całej

Polsce, choćby szukał nie tylko ze świącą. (Polska w tym czasie była pod panowaniem niemieckim), ale i z jupiterem. 98 proc. Niemców, jak się patrzy. Tylko 2 proc. Polacy, jak się patrzy. Tylko 2 proc. Niemców, a z synów Judy ani jeden tu się nie zagnieździł.

Kościół parafialny w Czersku, pobudowany w r. 1910, należy do najpiękniejszych na Pomorzu

Tak teraz dzisiaj, a za czasów największego kultorkampfu teutońskiego nigdy liczba Niemców nie przekraczała 30 proc.

To nam wyjaśnia do pewnego stopnia fakt, dlaczego na przełomie lat 1918—19 zrodził się tu bunt orężny przeciwko grenz-

schutwowym dręczycielom. Wtedy, kiedy Naczelna Rada Ludowa w Poznaniu zajęła do spraw pomorskich pozycję wyczekującą, tu w Czersku w jego borach rozwijała się partyzantka.

Czersk, w styczniu.

„Tivoli“ w Grudziądzu zostało zamknięte na skutek zarządzenia policji budowlanej

„Tivoli“, posiadające jedną z największych sal w Grudziądzu, zostało zamknięte na skutek zarządzenia policji budowlanej. Swego czasu policja budowlana - sanitarna przeprowadzając w „Tivoli“ rewizję, stwierdziła szereg braków higieniczno - sanitarnych i budowlanych, po czym wezwwała właścicielkę do usunięcia tych braków, wyznaczając odpowiedni termin do uskutecznienia wszystkich potrzebnych tam prac. Właścicielka lokalu, Niemka Engel zary-

zdanie to zlekceważyła i zleconych prac nie przeprowadziła, wobec czego policja budowlana wezwwała ją ponownie do usunięcia wszystkich niedomogań. Ponieważ także i drugie wezwanie nie zostało przez właścicielkę wykonane, policja budowlana wydała zarządzenie o zamknięciu lokalu.

Lokal ten będzie zamknięty dopóty, dopóki wszystkie potrzebne a stwierdzone przez policję budowlaną braki nie zostaną usunięte.

Rodzina Kolejowa na Pomorzu otoczyła pieczęcią opieką harcerstwo

Co zrobiono w tej dziedzinie w okresie dwóch lat?

W roku 1935 Zarząd Okręgu Pomorskiego Rodziny Kolejowej przystąpił do zorganizowania w okręgu Dyr, Toruńskiej kolejowych drużyn harcerskich. Drużyny harcerskie składają się z dzieci pracowników kolejowych. Drużyny te podlegają organizacyjnie Komendzie Chorągwi Harcerskiej w Toruniu, Poznaniu, Łodzi i Gdańsku. Do Chorągwi Pomorskiej należą drużyny zorganizowane przy Kolejach Rodziny Kolejowej: w Chelmży, Chojnicach, Grudziądzu, Howie, Jablonowie Pom., Kartuzach, Kościerzynie, Laskowicach, Smetowie, Tczewie, Toruniu Przedm., Toruniu Dyrekcji oraz w Gdyni. Do Chorągwi Wielkopolskiej należą trzy drużyny bydgoskie, natomiast Komendzie Chorągwi Łódzkiej podlegają dwie drużyny harcerskie zorganizowane przy Kole w Karsznicach.

Na terenie Wolnego Miasta Gdańska Zarząd Okręgu Rodziny Kolejowej współpracuje w dziedzinie harcerstwa z polską Macierzą Szkolną.

Z wymienionych drużyn harcerskich 13 drużyn jest już zarejestrowanych, 5 pozostaje natomiasz.

Ogólnie należy do kolejowych drużyn harcerskich 622 harcerzy w tym 79 harcerki. W ub. roku zorganizowano 08y letnie w Dźwinogrodzie, Krzeszowie, Soli k. Żywca, Wierzy, Zarzeczcu nad Prtem, Chłapowie, Borkowie i Jeziorach k. Żnina, Obozy miały charakter wyszkoleniowo - krajoznawczy. Na obozach przebywało w czasie lata ogółem 236 dzieci prac. kolejowych; 44 harcerzy zależnie od kwalifikacji brało udział w kursach dla zastępowych, drużynowych, podharcmistrzów, w żeglarskim przybrzeżnym, w pilotażu szybowcowym oraz w kursach Polskiego Białego Krzyża.

W koncentracji Pomorskich drużyn harcerskich w Chojnicach w dniach 27 do 28 lipca 1936 r. z okazji 25-lecia założenia pierwszej tajnej drużyny skautowej, wzięło udział 5 kolej drużyn w liczbie 129 harcerzy. Ponadto urządzono 13 parodontowych wycieczek krajoznawczych. Szczegółowe drużyny rozwijały ożywioną działalność kulturalno - oświatową. Wszystkie drużyny posiadają biblioteki harcerskie, których łączna ilość dzieł wynosi 1800. Nie licząc broszur i czasopism. W zakresie przysposobienia wojskowego pracuje 228 harcerzy bez PW., 18 harcerzy I stopnia, 23 harcerzy II stopnia i 22 z ukończonym PW. Ponadto w hufcach szkolnych ćwiczy 40 harcerzy.

W ub. roku utworzono wozowozuchę w Toruniu Przedm., i w Kartuzach. Gromady te skupiają 52 zuchów. Prawie wszystkie drużyny harcerskie posiadają własne świetlice — drużyny zaś w Bydgoszczy, w Chelmży, Grudziądzu, Howie i Laskowicach posiadają do swego dyspozycji oddzielne budynki z ogródkami.

Na cele związane z harcerstwem Zarząd Okręgu Pomorskiego „RK“ wydatkował w 1936 r. ponad 5000 zł. Praca ogólna w drużynach odbywa się według programu Głównej Kwatery Harcerzy (ek). Szczegółowy nacisk kładły poszczególne Komendy w ub. roku na wyrobienie charakteru i wyszkolenie polowe harcerzy.

powstania pomorskiego w dniu 6 stycznia 1919 r., kiedy Pomorze jęczało pod bestialską przemocą obcego najeźdźcy. Całe miasto porwało się na nogi. Za broń chwycił każdy, kto zmiasta wyparto w garści. Zajeto ratusz, z miasta wyparto wroga. Co za wspaniała zuchwałość, ile w tym wszystkim bohaterskiej decyzji borowiaków przy tak wielkiej maloduszności tych, którzy powinni byli temu narodowi czerskiemu dodać jensze serca. I niestety brawurowy ten zapal wytlili się na miejscu, nie podsycający od zewnątrz.

Alle nie piszemy historii. Piszemy reportaż. Jeśli pozwoliliśmy sobie na pewną dygresję dzięki, to tylko w tym celu, ażeby pokazać rzetelnie polskie i narodowe oblicze Czerska, jak na ubogich piachach bogaty duch Borowiaków trzymał straż nad polskością tucholskiej puszczy.

CZERSK W DNIU DZISIEJSZYM

A jaki pobożny tu lud i do Kościoła przywiązany. Ci ludzie na piachach osiadli wybudowali w roku 1910 kościół, który jest jednym z piękniejszych na Pomorzu. I co za surowość moralnych obyczajów. Przed samym wejściem do świątyni wisi napis następującej treści:

„Kobietom nieprzyzwoicie ubranym wstęp do kościoła wzbroniony. I odmawia się Komunii św.“

A pokus w tym Czersku, jak na 8-10 tysięczne miasteczko, jest dla kobiet wielka moc. Co krok spotkasz sklepy bławatów i magazyny mód. To pewno pozostałości z dobrych czasów, bo któż w Czersku i okolicy ma na „mody“, gdy tyle potrzeb pierwszego rzędu nie jest zaspokojonych?

Bezrobocie, jak się już wspomniało, jest wielkie. Chcąc się o nim coś dowiedzieć, udajemy się do burmistrza m. Czerska p. Prabuckiego.

— Co miasto, panie burmistrzu, robi, ażeby klęskę bezrobocia osłabić? — zadaje pytanie, gdy się znalazł w gabinecie gospodarza miasta.

— Robimy wszystko, co w naszej mocy, a nieraz nawet więcej. Czersk był nastawiony na przemysł. W roku 1932 przemysł drzewny załamał się i mamy 1600 ojców rodzin na utrzymaniu. Rozwinęliśmy pomoc zimową.

— W czym się ona wyraża?

— W grudniu bezrobotni dostali mąki za 6000 zł.; za 1.800 zł. kartofli (w tym polowę stycznia); węgla otrzymali za sumę 1200 zł.; 25.000 kostek kawy pięćdziesięciogramowych i 2000 zł. gotówką. Ogółem mamy na utrzymaniu 2.400 głów, które z tej pomocy zimowej korzystają.

W tegorocznym sezonie robót miasto zatrudniało 300 bezrobotnych po trzy dni w tygodniu. Naddo na robotach powiatowych pracowało 150 robotników z Czerska.

Nie wszystkie to dole i niedole Czerska. Szczerpność miejsca nie pozwala na omówienie całokształtu miejscowych zagadnień gospodarczych. Dlatego też do wielostronnego naświetlenia tutejszego życia gospodarczego powrócimy w jednym z najbliższych reportaży.

Na zakończenie dodać tylko należy, że mimo tak wspaniałej biedy, Czersk nie traci czasu, czasy strasliwego ucisku — i przetrwał. Przetrwa zatem i te chwile twarde, które kamieniem krzyżu przytłaczają jego gospodarzy oddech.

Hajot

Piekarstwo pomorskie na FON.

Piekarstwo pomorskie złożyło na nasz apel — jako pierwszą ratę — dobrowolną ofiarę na F. O. N., a mianowicie:

Brodnica 50, Chelmża 50, Chelmno 23,10, Grudziądź 122,50, Gdynia 508, Lubawa 20, Puck 27,60, Sępólno 79,23, Wejherowo 100 zł. Razem 980 zł.

Dalsza zbiórka jeszcze trwa.

Chelmża

— Złote gody. W dniu 25 stycznia 1937 obchodził jubileuszny obywateli miasta Chelmży pp. Danustwo Lau uroczystości złotych godów. Msza św. na intencję solenizantów odbyła się o godz. 9.

— Walne zebranie Bractwa Kurkowego. W niedzielę, dnia 17 stycznia br. odbyło się walne zgromadzenie Bractwa Kurkowego w Strzelnicy Park 3 Maja. Skład nowego zarządu jest następujący: pp. prezes Kozłowski Stanok, wiceprezes St. użyna P., sekretarz Grochock F., zast. sekretarza Krygar Kł., komendant Gramowski Fr., zast. komendanta Gołębiowski, strzelniczy Orłowski Szcz., zast. strzelniczego Macidłowski, gospodarz Kudlicki.

Dzięk w Toruniu

Piątek, dnia 22 stycznia

Już jutro wygłosi Gustaw Morcinek prelekcję na temat współczesnego Śląska

Wieczór literacki Towarzystwa Czytelni Ludowych

Wielką rewelacją dla sfer kulturalnych Torunia stanie się przyjazd do naszego miasta jednego z najwybitniejszych pisarzy regionalnych Gustawa Morcinka. Już jutro w auli Gimnazjum im. M. Kopernika świetny ten literat wystąpi na wieczorku literackim T. C. L., gdzie zapozna zebrane audytorium z regionem śląskim. Prelegent, autor licznych i wiele wartościowych powieści przedstawi w swym referacie życie zapleczka węglowego na tle dzisiejszej rzeczywistości. Należy przypuszczać, iż każdy bliżej zainteresowany ruchem literackim młodego pokolenia zapomni na ten czas

o uciechach karnawałowych a pospieszy na ten jedyny, niezwykle pouczający wieczór literacki.

Na jego program złożą się: wykład **Gustawa Morcinka** p. t. Śląsk współczesny, recytacje z dzieł autora; prof. **Bzdęga Stefan**. Część wokalnno-muzyczna: **Celina Kryn-Michelowa** odśpiewa z akompaniamentem **C. Nawratowej** szereg pieśni (Grieg, Karłowicz, Różycki, Straus).

Wstęp: dorośli 50 gr., młodzież 25 gr., czytelnicy T. C. L. 50 proc. zniżki.

Przedsprzedaż biletów w bibliotece T. C. L. przy ul. Wysokiej 16 (tel. 28-30).

„Lutnia” zdaje sprawę ze swej działalności

Z walnego zebrania nestora naszych towarzystw śpiewających

We wtorek 19 bm. odbyło się w Dworze Artusa walne zebranie tow. śpiewu „Lutnia”. Na marszałka zebrania wybrano jednogłośnie prezesa Zw. Pomorskiego Tow. Śpiewających p. Ratajskiego, na sekretarza p. Dysarza. Chwila ciszy uczciło zebranie pamięć zmarłych członków; w roku ub. zmarli czł. honorowy śp. Feliks Bobowski, długoletni sekretarz i wiceprezes, członkowie wspierający śp. ks. prałat Wysięński i dr. Otton Steinborn oraz śp. Franciszek Kłopotki.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z ostatniego walnego zgromadzenia przez sekretarza p. Makowskiego jun. przyjęto jednomyślnie wniosek zarządu, by p. radce Wienka, który od lat 25 należy do „Lutni” mianować członkiem honorowym. Jubilat serdecznie podziękował za wyróżnienie, przyrzekając nadal pracować dla dobra towarzystwa. Zdobyty swego czasu przez chór „Lutnia” ryngraf, ufundowany przez b. wojewodę Wachowiaka, uchwalono oddać do dyspozycji Okręgu toruńskiego jako nagrodę wędrowną.

Obszerne sprawozdanie z rocznej działalności zdał sekretarz p. Makowski jun. Najważniejszą bolączką był brak lokalu. Wobec odstąpienia przez miasto całego pierwszego piętra Dworu Artusa Konserwatorium PTM „Lutnia” od października nie posiada własnego lokalu i ćwiczy na razie w auli gimn. im. Kopernika. Pomimo tych trudności chór urządził dwa własne koncerty, brał udział w wieczornicy zorganizowanej z okazji przyjazdu chóru polskiego z Olsztyna (oraz w koncercie Sodalitacji Marińskiej gimn. im. Kopernika, odbył 105 lekcji przy przeciętnej frekwencji 70 proc. Chór liczy 52 członków czynnych — 27 pań i 25 panów, 64

wspierających i 13 honorowych. Poza występiami estradowymi chór występował na ślubach i pogrzebach swych członków. Urządzono w ciągu roku szereg imprez rozrywk., które cieszyły się dużym powodzeniem i były re cieszyły się dużym powodzeniem i były dowodem popularności jaką cieszy się „Lutnia” w społeczeństwie toruńskim. Dyrygentem chóru był p. Ludwik Rutkowski. Pomimo licznych trudności towarzystwo wykazało dużą ruchliwość.

Wyniki dodatnie stwierdził także w swym sprawozdaniu skarbnik p. Nowak. Dług towarzystwa zmniejszył się poważnie, do czego nie mało przyczynił się hojny dar członka hon. rady wienka, składki dały sumę 799, ogólny dochód 1603 zł., rozchód 1597 zł; majątek Tow. (przeważnie w nutach) wynosi przeszło 7000 zł.

Wywody sekretarza i skarbnika uzupełnił prezes p. Beszczyński oraz dyrygent p. Rutkowski, którym zebrani gorącymi okłaskami dziękowali za dotychczasową pracę dla dobra towarzystwa.

W imieniu komisji rewizyjnej p. dyr. Zaleski wniósł o udzielenie absolutorium ustępującemu zarządowi; uchwalono je jednomyślnie.

Po przerwie przystąpiono do wyboru nowego zarządu, którego skład podaaliśmy w nr. wczorajszym. Prezesem wybrano p. Ludwika Makowskiego, który przewodniczył dal szym obradom. Po uchwaleniu preliminarza budżetowego poruszano w wolnych głosach sprawę lokalu, zjazdu związkowego jubileuszowego (w Zielone Świątki br.) i inne.

Harmonijnie i sprawnie obradujące zebranie zakończono tradycyjnym odśpiewaniem pieśni „Wisło moja”.

Oplatek w najmilszej rodzinie harcerskiej

W ubiegłą niedzielę, w gościnie użyczonej przez dyr. Moesego auli Gimnazjum im. Kopernika — zebrały się delegacje milusińskich zuchów, harcererek i harcerzy z wszystkich drużyn naszego miasta, grono instruktorskie z Komendantką Hufca dh. pfm. Riessówną i Komendantem Hufca dh. prof. hcm. Kowalskim, dalej przewodniczącą prawie wszystkich Gron Przyjaciół Z. H. P., zorganizowanych przy szkolnych i pozaszkolnych drużynach.

Zeszło się wiary harcerskiej około dwie setki po to, aby złożyć sobie życzenia i podzielić się tradycyjnym oplatkiem. Uroczystość zorganizował ruchliwy Zarząd KHP. Toruńskiego z p. Buczkową na czele.

Po zagajeniu uroczystości i przywitaniu przez przewodniczącą Koła p. Buczkową przedstawiciela p. Wojewody Pomorskiego, p. starosty Bruniewskiego, delegatów Zarządu Okręgu Pom. ZHP. w osobach p.

Preibiszowej i dyr. Porębskiego, Komendantki Pom. Chor. Harcererek dh. hcm. Luśniakówny i Komendanta Pom. Chor. Harcerzy hcm. Cieplika — kapelan harcerski ks. Racki po krótkich modłach wygłosił serdeczne okolicznościowe przemówienie, po czym odśpiewano koledy, przy gustowniej przybranej choince. Po złamaniu się oplatkiem Zarząd KHP. podejmował swoich gości podwieczorkiem. Trudnej roli gospodyni podjęły się p. Pietraszewska, przewodnicząca sekcji imprez i p. Piętowa, wywiązując się jak zawsze doskonale ze swoich zadań.

Podczas podwieczorku zespół 80 Pom. Druż. Harcerzy (składający się z uczniów szkół powszechnych na Mokrem) odegrał „Jasełkę Harcerską” Brauna, co było bardzo miłą nieszablonową atrakcją podwieczorku. Daleszą część wieczoru wypełniła zabawa towarzystwa po czym zebrani w miłym nastroju rozeszli się do domu.

Złodziej w roli pogorzaelca

7 miesięcy „twierdzy” za oszukańcze machinacje

Często figurujący w kartotekach policyjnych, bo 8-krotnie karany, złodziej Stanisław Zboiński widząc, iż „rzemiosło wytrychu” nie jest więcej popłatne, postanowił zmienić swój „zawód”. Uciekłszy po rozum do głowy podrobił i jak to nowicjuszowi się zdarza — nieudolnie poświadczenie Starostwa, iż jest pogorzaelcem. Pod sfingowanym nazwiskiem Michała Schmidta, począł objeżdżać okoliczne majątki, prosząc wszędzie o zapomoge. Długo zerował na naiwność ludzką aż do czasu, kiedy poznano się na jego oszukańczej metodzie.

W majątku Pluskowę pow. toruńskiego, właściciel przejrawszy pobieżnie poświadczenie, polecił swemu rządcy wydać prośbaczemu 2 centnary pszenicy. Rządca wydawała się twarz Zboińskiego podejrzaną i będąc przezorniejszy, polecił pokaza-

nie sobie jeszcze raz dokumentu. Ku swemu zdziwieniu stwierdził, iż podpis starosty był maszynowy a pieczęć zaś nieczytelna, która po dłuższym przestudiowaniu okazała się sfalszowaną. Gdy rządca zarzucił w oczy Zboińskiemu nieprawdliwość dokumentu, ten z miejsca zadął nogi jak z kopyta, uciekając czempredzej z majątku.

Przytrzymany a następnie postawiony w stan oskarżenia za oszustwo i podrobienie dokumentu, Zboiński przyznał się, iż tą drogą chciał zapobiec nędzy, lecz zaświadczenia nie podrobił, lecz kupił od pewnego przygodnego znajomego.

Sąd dając wiarę wyjaśnieniom oskarżonego i biorąc pod uwagę krytyczny stan materialny jego i rodziny skazał Zboińskiego na 7 m. więzienia.

DYŻUR APTEK

W śródmieściu dyżuruje dziś Apteka pod „Lwem” Król. Jadwigi 1, tel. 12-69; na Bydgoskim Przedmieściu Apteka św. Anny, ulica Mickiewicza 98 (od godz. 23 do rana); na Mokrem Apteka pod Łabędziem, ul. Kościuszki, nr. 15 (od godz. 23 do rana).

Scena i kulisy

„ZŁOTY WIENIEC” Z STAN. WYSOCKĄ

Jutro w sobotę o godz. 20 teatr wystawia świetną komedię pt. „Złoty wieniec” z występem genialnym najznakomitszej artystki polskiej Stanisławy Wysockiej. Akcja komedii toczy się na tle interesującego wszystkich świata filmu, a treść pogodna i niecodzienna zostawi w pamięci niecodzienne wrażenia. Bilety należy wcześniej rezerwować w przedsprzedaży.

TEATR

Piątek — „Niespodzianka” godz. 20.
Sobota — „Za siedmioma górami” — godzina 16; „Złoty wieniec” godz. 20.

KINA

ARIA: „W blasku słońca” — „Człowiek, który rozbił bank w Monte Carlo”.
AS: „Romans w Budapeszcie”.
MARS: „Ostatni Mohikanin”.
ŚWIT: „W cieniu samotnej sosny”.

Spełnijmy swój obowiązek obywatelski

W ramach programu „Dnia Polaka Zagranicą” odbędzie się w niedzielę dnia 24 bm. w Teatrze Ziemi Pomorskiej uroczyste przedstawienie, poprzedzone kolocjnością-wą prelekcją. Odegrane zostanie widowisko narodowe Jana Nep. Kamińskiego pt. „Skalmierzanki”.

Pamiętajmy, że podstawowym warunkiem wielkich osiągnięć jest poczucie łączności wszystkich bez wyjątku Polaków, bo wszyscy jesteśmy jednej krwi.

Niech więc po brzezi wypędzona widownia będzie dowodem naszej serdecznej łączności z braćmi naszymi za granicami Rzplitej.

Ze sportu

SENSACYJNY MECZ HOKEJOWY

Gedania Gdańsk — KPW Pomorzanie Toruń

W niedzielę, 24 bm. na lodowisku własnym rozegra KPW Pomorzanie — wicemistrz Pomorza — ciekawą grę w hokeja z Gedania. Gedania po ostatnich zwycięstwach nad drużynami Dąziger Hockeist-Club 3:1, B. U. V. 5:1 i Danziger Schl.-Club 3:1, jest drużyną grającą na poziomie bardzo wysokim.

W Toruniu Gedania wystąpi w składzie wzmocnionym — zasilona zawodnikami wileńskiego A. Z. S., studentami politechniki gdańskiej. KPW Pomorzanie po ostatnim zwycięstwie nad bydgoską Polonią 5:3 starać się będzie wyjść z tego potkania zwycięsko. Czy się to uda, zobaczymy w niedzielę o godz. 19 na lodowisku KPW w Toruniu przy ul. Grudziądzkiej. Bufet na miejscu.

OLIMPIJCZYK STOGOWSKI GRA W TORUNIU

Jak się dowiadujemy, sławny olimpijczyk Stogowski będzie bronił bramki Old-boyów na meczu z drużyną Gryfu, który odbędzie się w piątek, 22 stycznia o godz. 19.30 na lodowisku Ogródków Jordanowskich. Ze względu na wzmocnienie drużyny przez „Stogowskiego, mecz powyższy będzie pierwszorzędną uczyną dla sympatyków hokeja. Kompletna drużyna dawnego T. K. S. wystąpi w składzie następującym: bramka Stogowski, Bloch, obrona Gonczewicz, Buza, ataki Gumowski A., Suchocki Bronon, Zebek, Suchocki Janek Chróścicki. Czysty zysk z powyższego zawodów hokejski przeznaczają na pomoc zimową dla bezrobotnych.

Informator dla przyjezdnych w Toruniu

Polecamy restauracje i kawiarnie

Dwór Artusa, tel. 19-62. Restauracja o najwykwintniejszej kuchni na Pomorzu pod kierownictwem znakomitych kuchmistrzów wyjątko na miejscu i do domu znakomite potrawy na wesela, tańce, przyjęcia. Smaczne i obfite obiady i kolacje. Sale pięknie odrestaurowane na brania, baie i zjazdy. W obład matine, wieczorem dancing towarzyski. Ceny przystępne.

„Esplanada”. Telefon 1322. Najwykwintniejszy lokal w mieście. Występy artystyczne sił krajowych i zagranicznych. W każdy czwartek odbywają się popularne tańce na rzecz Białego Krzyża. W każdą niedzielę i święto od godz. 17 odbywają się wive otęki towarzyskie z programem. Początek codziennie o godz. 21. Lokal czynny codziennie o rana.

„Trzy Korony” — Hotel, Rnek Staromiejski 21, tel. 16-57. Dancing — restauracja „Palais de Danse”, ul. Franciszkańska 7. Hotel całonocny odremontowany, pokoje po znacz przystępnych, wieczorem dancing przy świetkach znakomitej orkiestry Smytry Band. Lokal otwarty do rana.

Najlepsza okazja Kupa

Najstarsza i pierwsza Polia Centrala Optyczna Franciszek Seidler, Rynek Staromiejski 16 (obok poczty) tel. 16-74. Dłtawa dla kas chłoch, klinik ocznych i dla ojaka.

PRZEWIADYWANY PRZEBIEG POGODY
Naogół chmurno, rano miejscami mglisto, w ciągu dnia rozpozognienia. W dalszym ciągu narazno. Umiarkowana wiatry z kierunków wschodnich.

KALENDARZYK

Piątek, 22. 1. Wincentego
Sobota, 23. 1. Maril
Niedziela, 24. 1. Tymoteusza

STAN WODY W WISLE

Stan wody w Wisiie wynosił dnia 21 stycznia br. o godzinie 7 rano (w nawiasach stan z dnia poprzedniego): Kraków — 2,09 (2,05); Zawichost — 1,82 (1,73); Warszawa — 0,98 (+ 0,95); Plock — 0,99 (0,97); Toruń — 0,71 (0,73); Fordon — 1,03 (1,03); Chelmno — 0,34 (1,08); Grudziądz — 0,16 (0,18); Korzeniewo — 0,12 (+ 0,06); Pielkto — 1,07 (0,92); Tczew — 0,01 (0,62); Einlage + 2,02 (2,18); Schiewenhorst + 2,26 (2,44).
Temperatura wody w Wisiie — 0,4 (0,4).

Na toruńskim bruku

— **Podziękowania.** Toruński Okręg „Caritas” składa podziękowanie za ofiary złożone na „Tanią Kuchnię Caritasu”. Ofiary złożyli: Starostwo Krajowe 300 zł; Zarząd Miejski m. Torunia 600 zł; p. Wakarecy 100 kg loju i 150 kg mięsa wulowego; p. Lignanowski 100 kg ryżu, 50 kg makaronu; Młyn Lubickie 50 kg maki żytniej; firma Pichert 30 ctr. węgla; p. Maćkowiak 3 ctr. kartofli. Niech te hojne ofiary będą pobudką dla wielu innych, by spieszyli z pomocą głodnym bezrobotnym. by Tania Kuchnia „Caritasu” mogła zaspokoić wszystkich potrzebujących.
Ks. Czapliński.

— **Związek Zawodowy Czeladzi Murarskiej** przypomina, że nadzwyczajne zebranie miesięczne odbędzie się w piątek dnia 22 bm. o godz. 18 w lokalu przy ul. Strumykowej 11. Zarząd.

— **Golibród bez brzytwy.** Chłodowski Franciszek zam. w Toruniu ul. Waldowska nr. 7 zgłosił o kradzieży z jego składu fryzjerskiego 3 maszynek do strzyżenia włosów, 6 brzytw, 3 p. nożyczek, 3 piaszeczki biały, 1 rozpylacz i 10 serwetek.

Wieczór taneczny na Fundusz Szkolnictwa Polskiego Zagranicą

Uwaga! W sobotę 23 bm. odbędzie się w Domu Społecznym w sali Bananowej wieczór taneczny, urządzony w ramach Miesiąca Zbiórki na Fundusz Szkolnictwa Polskiego Zagranicą. Spodziewamy się, że wszyscy którym leży na sercu sprawa powiększenia ofiarności Torunia na rzecz naszych Rodaków, wezmą udział w zabawie. Dobre orkiestra, piękne dekoracje sali, tani i obfity bufet przyczynią się do bezstroskiego spędzenia wieczoru. Wstęp tylko za zaproszeniami, które wydaje Towarzystwo Pomocy Polonii Zagranicznej, Dom Społeczny, pokój nr. 80. Strój wizytowy.

Uwaga! Wielka niespodzianka! „Wesoła trzynastka” z najnowszym i obiorowym programem zapowiada swój występ. Nasi rewersi odśpiewają szereg pięknych utworów. Dla amatorów bridge. A więc wszyscy na Wieczór taneczny w sobotę, dnia 23 bm. o godz. 21.

Nowe władze Klubu Kynologów

W ub. środę odbyło się doroczne walne zebranie Klubu Kynologów. Po zagajeniu zebrania przez prezesa klubu p. dr. Schwartza i przyjęciu protokołu z ostatniego zebrania, proponuje pan prezes dr. Schwartz na marszałka p. pułk. Cymermana, na sekretarza p. Rymarskiego. Następnie poszczególni członkowie zarządu, a więc: prezes p. dr. Schwartz, sekretarz p. Angowski, skarbnik p. Zabiński, kierownik tresury p. Kurowski złożyli sprawozdanie ze swej całorocznej działalności. Jak ze sprawozdań poszczególnych członków wynikało, praca Klubu posuwała się szybko naprzód. Klub liczy, pomimo swego zaledwie 2 i półletniego istnienia, 130 członków i jest jedną z najżywniejszych organizacji w Toruniu. Klub urządził w ub. roku „Konkurs piękności psów”, „Ogólnopolski pokaz psów rasowych” oraz pokaz z tresury psów (dochód z tej imprezy przeznaczony został na Pomoc Zimową Bezrobotnym).

Po udzieleniu ustępującemu zarządowi absolutorium, przystąpiono do wyboru nowego zarządu, który ukonstytuował się następująco: prezes p. dr. Schwartz, wiceprezes p. prof. dr. Dubiecki, sekretarz p. Angowski, zastępca p. Rymarski, skarbnik p. Zabiński, zast. p. Pryliński, kierownik hodowli p. Stópczyk, zast. p. Borkowski, kierownik tresury p. Białowas, zast. p. Kurowski, członkowie Zarządu pp. Winiarski, Hoffmann i Żydowicz. Sąd honorowy p. pułk. dr. Cymermann, dr. Jakubowski, por. Chrzanowski, Komisja rewizyjna p. nacz. Colnna Walewska, Tyrchan i Hozakowski.

W wolnych głosach p. dr. Schwartz nakreślił plan pracy na rok bieżący zaznaczając iż w maju odbędzie się pokaz psów rasowych, zaś w czerwcu tak oczekiwane wyścigi, tresury, pokazy z tresury itd.

Ponieważ Klub wydatnie pracuje, a wpływy są bardzo małe, p. Winiarski podał wniosek utworzenia łańcucha składek, ofiarując na pierwsze ogniwo 25 zł. Za przykładem p. Winiarskiego poszli pp. Zabiński 5 zł., Hoffmann 5 zł. itd.

Prezes dr. Schwartz podziękował za tak przemyślaną propozycję podkreślając, iż urządzenie Klubu dla celów tresury pochłania dużo wkładów. Klub Kynologów bowiem oddaje na F. O. N. 10 proc. od urządzonych imprez.

Wylosowane książeczki

Dnia 20 stycznia 1937 roku odbyło się w P. K. O. pierwsze publiczne premiowanie książeczek na wkłady oszczędnościowe premiowane Serii 4-tej. W premiowaniu brały udział książeczki, na które wniesiono wszystkie wkłady za ubiegły kwartał w terminie do dnia 2 stycznia 1937 roku.

Gieldy

NOTOWANIA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ z dnia 21 stycznia 1937 r. Dewizy Belgia 89,05—89,23—88,87; Berlin 213,78—211,94; Gdańsk 100,20—99,80; Amsterdam 289,50—290,20—288,80; Kopenhaga 115,80—116,09—115,51; Londyn 25,93—26,00—25,86; Nowy Jork czeki 5,28 i pół — 5,29 trzy czwarte — 5,27 jedna czwarta; Kuba 5,28 pięć ósmych — 5,29 siedem ósmych; 5,27 trzy ósme; Oslo 130,25—130,58—130,92; Paryż 24,87—24,73—24,61; Praga 18,40—18,45—18,35; Sztokholm 133,75—134,08—133,42; Zurich 121,28—121,55—120,95; Włocławek 99,20—98,80; Mediolan 27,88—27,98—27,78; Helsinki 1,44—1,47—1,41; Montreal 5,29 i pół — 5,27. Tendencja nieco mocniejsza.

Tabela wygranych z dnia 20 i 21 stycznia

IV ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Stafa dzienna wygrana z 25000 na ur. 54442 Zł. 75000 na nr. 184653 Zł. 10000 na nr. 177069 187111 Zł. 5000 na nr. 105346 174918 Zł. 2000 na nr. 26099 27919 30541 45158 48455 76695 86761 94005 95901 109114 116901 131390 132856 150428 182131 183903 Zł. 1000 na nr. 56272 6924 10446 12966 27381 32560 35886 44176 46202 62345 66261 78559 80266 90978 93382 119762 159450 167093 176439 177190 183514 190051 193195

Wygrane po 200 zł.

064 163 461 582 818 908 2093 178 877 792 915 35 79 8181 286 391 450 580 825 78 4403 6192 28 361 466 99 574 95 601 73 6176 222 496 500 92 947 747 8068 13455 344 485 871 674 801 9135 740 10092 164 621 801 9135 213 306 461 537 44 15446 854 14437 514 607 21 621 15041 93 228 666 998 16645 82 732 854 17166 276 342 18002 97 168 323 796 957 19204 227 83 20092 490 622 21126 225 26 80 347 92 146 241 302 89 613 24913 18 26124 878 87 26050 168 628 27671 24144 250 680 762 870 29480 719 30491 878 918 52 81058 109 93 323 44 437 657 32149 740 808 33091 390 492 828 988 31036 362 319 559 69 715 85244 439 683 824 90 966 96 36076 242 76 473 703 29 37610 69 604 990 38102 634 748 39263 844 40034 69 561 763 841 974 41181 480 811 39 42061 214 300 43213 641 44043 166 70 76 212 287 509 45011 39 74 198 384 531 871 78 46138 283 729 919 47113 449 634 48201 617 716 913 49107 738 831 50049 408 61052 83 275 90 412 81 892 52024 286 560 666 59 5304 39 506 919 54091 97 260 442 47 55064 258 399 488 656 70 56397 474 57669 717 58216 310 888 694 710 871 989 69478 502 76 60076 173 97 456 600 74 692 6118 53 346 736 926 62033 104 833 45 88084 128 881 64256 931 46 58 66130 47 466 362 665 776 920 66148 261 910 84 87 885 923 68230 300 985 69458 900 79 70359 502 720 47 71029 215 847 466 824 72195 662 739 936 73164 292 673 994 74324 543 748 75240 17 801 76190 248 846 95 72170 78 380 689 78099 28 459 711 88 886 79454 637 78 730 815 80037 165 95 253 66 363 465 550 89 949 81144 48 250 297 641 893 82063 743 866 83035 48 250 297 641 893 82063 743 866 85631 701 6 48 962 86020 480 604 87173

Losy do I. klasy pocią kolektura K. Rzanny Bydgoszcz, Gdańska 25, tel. 33-32

330 31 88484 675 91 99 89265 479 139 90110 43 645 865 91064 539 82084 8 344 614 831 92525 303 471 668 938 6502; 563 97 718 841 958 95 96154 411 807 23 202 802 919 87093 302 533 674 95440 826 631 775 848 92515 342 804 95 192 100023 182 276 318 477 97 020 890 101000 393 614 727 10243 73 92 271 105118 328 224 617 101054 75 457 613 135 04 10 104653 169 224 309 46 106062 193 114 16 437 582 171 31 41 107131 34 281 303 61 86 724 108026 43 56 57 440 754 109167 381 627 767 110001 43 162 994 111211 112126 311 412 112327 423 710 911 114129 53 483 692 115207 382 712 943 52 116329 677 117044 94 171 398 410 84 591 65240 118055 138 213 618 715 119 764 807 946 120000 69 24 392 448 121441 77 768 917

Odpowiedzialność karna pracodawców

Celem usunięcia wątpliwości co do odpowiedzialności pracodawców za przekroczenia przez nich obowiązków, wynikających z ustawy o ubezpieczeniu społecznym, Zakład Ubezpieczeń wyjaśnia, że pracodawca, niezależnie od ewentualnej odpowiedzialności cywilnej w stosunku do pracownika, może być ukarany grzywną lub aresztem za następujące przewinienia: 1) za niedopełnienie obowiązku zgłoszenia pracownika do ubezpieczeń społecznych; 2) za podanie w zgłoszeniach, listach lub wykazach, przewidzianych w ustawach ubezpieczeniowych, nieprawdziwych danych; 3) za udzielanie nieprawdziwych wyjaśnień lub odmowę udzielenia wyjaśnień instytucjom ubezpieczeń społecznych; 4) za potrącanie pracownikom przy wypłacie zarobków wyższych stawek niż prze-

widziane są odpowiednimi ustawami; 5) za niewpłacenie w terminie części składek, przypadających od zatrudnionych pracowników; 6) za zmuszanie zatrudnionych pracowników pod groźbą rozwiązania stosunku pracy lub w inny sposób do ukrywania ich stosunku pracy przed instytucjami ubezpieczeń społecznych, lub do udzielania fałszywych danych co do należnego im zarobku itd.

Grzywna lub areszt wymierzony są pracodawcy administracyjnie. Kara grzywny wynosi do 3 tysięcy złotych, a aresztu do 3 miesięcy. Za pracodawcę może być uważany również kierownik zakładu pracy, który jest uprawniony i zobowiązany do wykonywania w imieniu pracodawcy czynności, ciążących na tym ostatnim.

Papiery procentowe

3 proc. poź. inw. 1-sza em. 64,00 serie nienot.; 3 proc. poź. inw. 2-ga em. 64,75 serie nienotow.; 5 proc. konw. 52,75; 4 proc. premj. dol. 46,25; 7 proc. stabil. 44,00 kupon 134,45; 4 proc. konsolid. 50,75—51,00; 49,25—49,38 dwa odst. dr. 5 proc. Przem. Polsk. 91,00; 4 i pół proc. ziemskie 5-ta 40,00; 5 proc. Warsz. Stare 57,00—56,25; 5 proc. Warsz. Nowe 54,88—54,63—55,00; 5 proc. Lublina Nowe 42,88. Tendencja dla pożyczek niejednolita, dla listów nieco mocniejsza.

GIEŁDA ZBOŻOWA-TOWAROWA W BYDGOSZCZY z dnia 21 stycznia 1937 r.

Zyto 150 ton 22,75—22,50—22,75, 150 ton 22,50, 75 ton 22,35, 30 t. 22,10; pszenica 27—27,25; owies 15 ton 19,10—18,50—19; jęczm. br. 25—26,80; 661—667 g-1 23—24,50; 648—649 g-1 22,75—23; 620,5—624,5 g-1 21,75—22; mąka żytnia wyciągowa gatunek I 0—60 procent w. w. 35—35,50; gatunek I 0—65 proc. w. w. 33,50—34; gatunek II 50—65 proc. w. w. 27,50—28,25; razowa 0—95 procentowa w. w. 27,25—28; mąka pszenka gatunek I wyciągowa 0—20 procentowa w. w. 45—46,50; mąka pszenka gatunek I A 0—45 proc. w. w. 44—44,50; gatunek I B 0—55 proc. w. w. 43,25—43,75; gatunek I C 0—60 proc. w. w. 42,50—43; gatunek I D 0—65 procent w. w. 41,75—42,25; gat. II A 20—55 proc. w. w. 37,25—38,25; gat. II B 20—55 proc. w. w. 36,75—37,75; gat. II C 55—60 proc. w. w. 35,75—36,75; gat. II D 45—65 procent w. w. 35—36; gatunek II E 55—60 procentowa w. w. 30,75—31,25; gatunek II G 60—65 procentowa w. w. 29,75—30,25; mąka psz. razowa 0—95 proc. w. w. 32,75—33,25; otręby żytnie wmyśl standardowe 16—16,25; otręby pszenne miakie standardowe 15,75—16,25; otręby pszenne średnie standardowe 15,50—16; otręby pszenne grube standardowe 16,25—16,50; otręby jęczmieńne 16,50—17; groch

Wiktoria 21—25,—; groch Folgera 22—24; groch polny 20—21; wyka 19,50—21; peluska 20,50—21,50; lubin niebieski 10,50—11,50; lubin 60ty 12,50 13,50; seradela 16—19; rzepak zimowy bez worka 44—46,—; mak niebieski 61—64; siemię lniane 41—43; gorczyca 27—29; konieczna biała 80—125; konieczna czerwona surowa 80—100; konieczna czerwona czyszczona 97 proc. 115—125; makuch lniały 23,50—24; makuch rzepakowy 19—19,50; makuch słończnikowy 40/42 procentowy 24,50—25,50; Wytki suszone 8,50—9; psiatki ziemniaczane 18,50—19; słoma żytnia prasowana 3,25—3,50; siano nadkoczkie luzem 4—5; siano nadkoczkie prasowane 5,50—6; Ogólne usposobienie: spokojne.

POZNANSKA GIEŁDA ZROZOWA z dnia 21 stycznia 1937 r.

Zboże. Ceny transakcyjne: żyto 105 ton 22,75, 15 ton 22,05, 15 ton 22,60; owies 25 ton 19,50. Ceny orientacyjne: pszenica 26,50—26,75 — spokojne; jęczmień trzy gatunki przemysłowe ceny bez zmian — spokojne; owies 18,75—19,25 — stałe. Makł psz. wszystkie gat. obie kolumny minus 50 groszy — spokojne, reszta bez zmiany. Ogólne usposobienie: spokojne. Ogólny obrót: 20817, żyta 868; pszenicy 490, jęczmienia 165, owsa 7.

Nie zaznają w zimie głodu bezrobotni, jeśli każdy złoży ofiarę na Pomoc Zimową.

Programy radiowe

PIĄTEK, 22 STYCZNIA PROGRAM OGÓLNOPOLSKI 8.30 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”, 6.30 Główny program. 6.30 Muzyka (płyty). 7.15 Dziennik poranny. 7.25 Programy lokalne. 8.00 Audycja dla szkół. 8.00—11.30 Przerwa. 11.30 Audycja dla szkół (dla dzieci starszych) p. t. „Dzień odwiecznej weterana z r. 1863” (z Poznania). 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa. 12.08 Koncert w wykonaniu Ork. wojskowej pod dyr. Zdenka Runda. 12.40 Dziennik południowy. 12.50 „Walka z robactwem” — pogadanka — wygł. dr. Węgrzynowska. 15.00 Wiadomości gospodarcze. 15.15 Programy lokalne. 15.15 Rozmowa z chórami ks. kapłana Michała Rakasa (ze Lwowa). 16.30 Programy lokalne. 17.00 „Stanisław Krzeminski” — członek Rządu Narodowski — odczyt wygł. prof. Konrad Górski (z Wilna). 17.15 Dwie serenady w wykonaniu Orkiestry Smyczkowej Polskiego Towarzystwa Muzycznego pod dyr. Adama Sołtysa (ze Lwowa). 17.50 Pogadanka aktualna. 18.00 Wiadomości sportowe lokalne. 18.04 Poradnik sportowy (z Krakowa). 18.16 Programy lokalne. 18.50 „Karnawał na wst” — pogadanka — wygł. Stanisław Sienicki, gospodarz z pow. Ostrowi Mazowieckiej, (Łódź i Katowice nad. aud. lok.). 19.00 „W lasach” — fragment z książki Andrzeja Struga o roku 68 p. t. „Ojcowie nasi”. 19.20 „Z pieśnią po kraju” — audycje prowadzi prof. Bronisław Rutkowski. 19.45 Fragment opery. 20.00 Pogadanka muzyczna — wygł. dr. Jerzy Freyheter. 20.15—22.30 Koncert symfoniczny z Filharmonii Warszawskiej. Wykonawcy: Orkiestra Filharmonii Warszawskiej pod dyr. Hermanna Scherchena i Aleksander Uniński (fortepian). 1) W. A. Mozart: Serenada nokturno (na 3 male orkiestry smyczkowe i kotły) — wykł. orkiestra. 2) Fr. Chopin: Koncert fortepianowy e-moll — wykona A. Uniński. 3) Jan Chrystian Bach Symfonia g-moll, 4) Igor Strawiński: Suita z baletu „Pulcinella”. 5) Artur Honegger, Pacific — wykona orkiestra W przerwie około godz. 21.00 Dziennik wieczorny i Pogadanka aktualna. 22.30 „Poradnik świadomej prawdy” — skecz Wilhelma Raetra (ze Lwowa). 22.45 Programy lokalne. 23.00—23.30 Programy lokalne dla Warszawy i Lwowa.

ROZGŁOSIENIA POMORSKA

7.35 „Parę informacji”. 7.30—8.00 Muzyka — płyty (z Warszawy). 13.00—14.00 Wszystkiego po trochu (płyty). 15.15 Koncert reklamowy. 15.38 Jak spędzić święto — pogadanka krajoznawca w opracowaniu Henryka Gasiorowskiego. 15.40 — 16.15 Ludwik van Beethoven: Sonata A-dur (Kreuzerowska) w wykonaniu Bronisława Hubermana i Ignacego Friedmana — fortepian (płyty). 16.30 — 17.00 Muzyka baletowa (płyty). 18.16 Poradnik sportowy — Leon Tetslaff. 18.20 Tanga w wykonaniu chóru Dana (płyty). 18.45—18.50 Program na jutro. 22.45—23.00 Muzyka taneczna (płyty z Warszawy).

ZAGRANICA

20.00 Leningrad. Koncert symfoniczny z Filharmonii. 20.10 Królewiec. „Der Corregidor” — opera H. Wolfa. 20.15 Wiedeń. „Cyd” — dramat liryczny Corneliusa. 20.40 Budapeszt. Recital fortepianowy E. Dohnanyrskiego. 20.45 Praga. „Borys Godunow” — opera Musorgskiego (akt III). 21.00 Paryż P. T. T. „Salome” — opera R. Straussa. 21.00 Mediolan. Koncert symfoniczny. Dyr. A. Tonl. 22.40 Drottwich. Koncert symfoniczny.

Table with multiple columns of numbers representing lottery results for various categories.

Pamiętaj, że wygrać możesz w kolekturze „Uśmiech Fortuny” BYDGOSZCZ, ulica Pomorska 1 TORUŃ, ulica Zeglarska nr. 31

21 stycznia I i II ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

75.000 Zł na nry: 19568 37044 10.000 Zł na nry: 183224 5.000 Zł na nry: 58269 68587 77318 2.000 Zł na nry: 3365 9712 10352 15512 37435 45689 57297 63243 89647 102523 105267 111494 122671 147100 194263 1.000 Zł na nry: 2938 7584 8026 12504 15275 18922 18927 19351 20005 22579 28869 31892 33211 33452 49185 53316 53637 66534 68310 75199 90558 92147 106279 114881 116297 117855 133236 133994 136452 146559 161170 183988 184685

Wygrane po 200 zł.

205 304 85 485 561 702 40 57 1164 234 412 49 607 806 86 2257 509 785 857 916 65 3001 138 470 79 532 631 822 4000 10 113 40 224 357 479 505 66 611 931 5056 120 233 46 399 482 290 635 69 505 99 87 6259 409 750 74 863 92 942 93 7156 227 434 41 937 48 8049 396 9140 388 505 25 62 78 633 89 783 10115 232 457 80 51 510 97 773 844 924 87 92 96 11072 570 91 12008 79 336 81 335 492 699 788 826 13060 190 217 45 413 54 412 633 734 68 939 14008 46 170 304 36 456 808 82 15031 35 66 164 233 317 60 459 599 648 96 764 72 95 68 89 16129 218 360 473 316 943 82 17017 101 7 13 291 476 501 65 610 43 844 948 65 18378 555 625 872 928 70 19049 253 512 21 61 20010 78 81 123 44 229 91 310 456 95 70 21062 133 62 310 33 86 685 716 26 955 22172 93 350 75 452 63 738 762 64 95 856 23566 71 470 82 548 88 658 81 771 73 846 89 99 101 104237 534 49 781 940 83 105006 232 62 69 316 51 406 500 813 23 90 106094 111 46 49 230 546 83 685 107002 35 65 162 862 94 27 92 100221 97 348 544 625 97 786 101014 230 49 549 700 88 94 890 989 102266 319 458 608 21 24 746 885 970 103044 111 54 64 289 329 37 648 81 548 664 89 95 791 882 89 99 101 104237 534 49 781 940 83 105006 232 62 69 316 51 406 500 813 23 90 106094 111 46 49 230 546 83 685 107002 35 65 162 862 94 27 92 100221 97 348 544 625 97 786 101014 230 49 549 700 88 94 890 989 102266 319 458 608 21 24 746 885 970 103044 111 54 64 289 329 37 648 81 548 664 89 95 791 882 89 99 101 104237 534 49 781 940 83 105006 232 62 69 316 51 406 500 813 23 90 106094 111 46 49 230 546 83 685 107002 35 65 162 862 94 27 92 100221 97 348 544 625 97 786 101014 230 49 549 700 88 94 890 989 102266 319 458 608 21 24 746 885 970 103044 111 54 64 289 329 37 648 81 548 664 89 95 791 882 89 99 101 104237 534 49 781 940 83 105006 232 62 69 316 51 406 500 813 23 90 106094 111 46 49 230 546 83 685 107002 35 65 162 862 94 27 92 100221 97 348 544 625 97 786 101014 230 49 549 700 88 94 890 989 102266 319 458 608 21 24 746 885 970 103044 111 54 64 289 329 37 648 81 548 664 89 95 791 882 89 99 101 104237 534 49 781 940 83 105006 232 62 69 316 51 406 500 813 23 90 106094 111 46 49 230 546 83 685 107002 35 65 162 862 94 27 92 100221 97 348 544 625 97 786 101014 230 49 549 700 88 94 890 989 102266 319 458 608 21 24 746 885 970 103044 111 54 64 289 329 37 648 81 548 664 89 95 791 882 89 99 101 104237 534 49 781 940 83 105006 232 62 69 316 51 406 500 813 23 90 106094 111 46 49 230 546 83 685 107002 35 65 162 862 94 27 92 100221 97 348 544 625 97 786 101014 230 49 549 700 88 94 890 989 102266 319 458 608 21 24 746 885 970 103044 111 54 64 289 329 37 648 81 548 664 89 95 791 882 89 99 101 104237 534 49 781 940 83 105006 232 62 69 316 51 406 500 813 23 90 106094 111 46 49 230 546 83 685 107002 35 65 162 862 94 27 92 100221 97 348 544 625 97 786 101014 230 49 549 700 88 94 890 989 102266 319 458 608 21 24 746 885 970 103044 111 54 64 289 329 37 648 81 548 664 89 95 791 882 89 99 101 104237 534 49 781 940 83 105006 232 62 69 316 51 406 500 813 23 90 106094 111 46 49 230 546 83 685 107002 35 65 162 862 94 27 92 100221 97 348 544 625 97 786 101014 230 49 549 700 88 94 890 989 102266 319 458 608 21 24 746 885 970 103044 111 54 64 289 329 37 648 81 548 664 89 95 791 882 89 99 101 104237 534 49 781 940 83 105006 232 62 69 316 51 406 500 813 23 90 106094 111 46 49 230 546 83 685 107002 35 65 162 862 94 27 92 100221 97 348 544 625 97 786 101014 230 49 549 700 88 94 890 989 102266 319 458 608 21 24 746 885 970 103044 111 54 64 289 329 37 648 81 548 664 89 95 791 882 89 99 101 104237 534 49 781 940 83 105006 232 62 69 316 51 406 500 813 23 90 106094 111 46 49 230 546 83 685 107002 35 65 162 862 94 27 92 100221 97 348 544 625 97 786 101014 230 49 549 700 88 94 890 989 102266 319 458 608 21 24 746 885 970 103044 111 54 64 289 329 37 648 81 548 664 89 95 791 882 89 99 101 104237 534 49 781 940 83 105006 232 62 69 316 51 406 500 813 23 90 106094 111 46 49 230 546 83 685 107002 35 65 162 862 94 27 92 100221 97 348 544 625 97 786 101014 230 49 549 700 88 94 890 989 102266 319 458 608 21 24 746 885 970 103044 111 54 64 289 329 37 648 81 548 664 89 95 79

GDANSK

POLECAMY NASTĘPUJĄCE FIRMY:

Dom Futrzany TOPELSON
Gdańsk, Gr. Wollberggasse 24, I. piętro,
Telefon 26562, HURT i DETAL.
Artykuły futrzane wszelkiego rodzaju.

DEROGERIA jedyna POLSKA
Artykuły toaletowe — Farby — Perfumeria
Foto: Film — Wywoływanie Telefon 22813
— Kopowanie z rąk dziennic
Zygmunt Buliński Kassub. Markt 1a
przy dworcu

ELEGANCKI zakład krawiecki
bogato zaopatrzony w materiały
Stefan Lisiński, Gdańsk
Pfefferstadt 11, telefon 21267.

EXCELSIOR PIERWSZORZĘDNA KAWIARNIA
— SALA TAŃCA — BAR
Znakomita kawa i ciastka.
Taniec — nastrój — wkiadki solowe
Otwarty do godziny 4-tej rano.
Gdańsk, Breitgasse 8-9.

Hurtownia obrazów i ram
Obrazy olejne, sztychy kolorowe, drzeworyty, druki
artystyczne, obrazy o treści narodowej, oleodruki,
poostówki, brzozy wiedeńskie i rami stylowe.
ADOLF SCHWITAL
Gdańsk, Brothänkengasse 45-48
Tel. 21324.
Konto P.K.O. Warszawa 102.411

PŁASZCZE KURTKI UBRANIA SPODNIE
oraz wszelkie artykuły męskie
„Zur billigen Ecke“
Altst. Graben 96/97
JAKÓB CZERNINSKI

MYDŁO
TANI MAGAZYN MYDŁA
ALTST. GRABEN 66a
SEIFENHAUS LEHMANN

UWAGA! - WEŁNY wszelkiego rodzaju
Trykotaże, pulowery męskie, damskie i dziecięce
SZEJNBERG i UPFAL
ALTSTÄDT. GRABEN 76. TEL. 27336.

Na sezon balowy!

Koronki - Tiule - Kwiaty - Biżuterię — Bieliznę -
Pończochy - Rękawiczki - poleca

Kałamajski

TCZEW

Sprzedam
2 kasy rejestracyjne, jedna „Ankier”. Zgłosz. Adm. „Dnia Tczewskiego Ilustr.” Tczew. 201Tk

Sprzedam
tanie maszynę do pisania. Zgłosz. Adm. „Dnia Tczewskiego Ilustr.” Tczew. 200Tk

Skład
z przylegającym pokojem od 1. II. 37 r. do wydzierżawienia. Tczew. Kościuszki 24. 199Tk

Sprzedam
tanie jeden wóz 2 tonnowy z platformą. Zgłoszenia do Adm. „Dnia Tczewskiego Ilustr.” Tczew. 202Tk

Przetarg Publiczny
Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Toruniu zwraca uwagę na ogłoszony w Monitorze Polskim Nr. 13 z dnia 18 stycznia 1937 r., przetarg nieograniczony na dostawę i budowę linii nisk. nap. długości około 1,5 km. Termin składania ofert upływa dnia 8 lutego 1937 r. o godz. 12-tej.

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Toruniu

Zakład optyczny Oskar Meyer wlast. Jasińska i Zeller
zał. 1899 Bydgoszcz, ul. Gdańska nr. 21. tel. 13.89
Sumienne wykonanie wszystkich okularów
Fachowa i rzetelna obsługa. 5684

Baczność Rodacy! Dobrze i tanio kupuje się w firmie
Pierwszorządna konfekcja damska i męska oraz wszelkie towary białe i wełniane.
Zakup na najkorzystniejszych warunkach na raty. Zamówienia też na miarę. Klientela na stałych posadach otrzymuje rabat specjalny.

BEKLEIDUNGS und KREDITHAUS
Gdańsk, Hundegasse 80, I. p.
Rodaków zaprasza wł.: **W. Jędraszek**

TORUN

Odzież balową i wieczorową
czyści chemicznie
najszybciej i najlepiej
„Barwa“
wł. 108Ck
S. Kałamajski
Toruń - Szeroka 21

UFA-PALAST
GDANSK
Elisabethkirchengasse 2
Telefon 24600.

Polska pieśń bohaterska
(Ritt in die Freiheit)
Film Karl Hartl • Ufa z: Willy Birgel, Viktor Staal, Hansi Knotek, Ursula Grabley, Heinz v. Cleve, Berthold Ebbecke. Scenariusz: Edmund Strzykowski, Walter Supper. Muzyka: Wolfgang Zeller. Produkcja: Alfred Greven. Kierownictwo muzyczne: Karl Hartl.
W pewnym rosyjskim garnizonie wybuchło powstanie polskie. W walce polskich ułanów z kozakami spełnia się los fatalnej miłości.
Dramatyczna akcja z roku 1830!
Początek: w dni powszednie o godz. 4, 6, 15, i 8.00. w niedziele o godz. 8, 5, 7 i 9-tej.

Przetarg

ofertowy na dostawę 375 m³ kamienia polnego do nowej powłoki tłuczniowej na drogę państwową Nr. 17/6 Kostrzyn-Toruń w powiecie inowrocławskim, na odcinki

- od km. 98,550 do km. 99,050 — 225 m³
- „ „ 101,150 „ „ 101,450 — 150 m³

Oferty w zapieczętowanych kopertach należy składać w Krajowym Urzędzie Budownictwa w Bydgoszczy ulica Kwiatowa nr. 8 do dnia 30 stycznia br. do godz. 12-tej, o którym to czasie nastąpi otwarcie ofert.

Krajowy Urząd Budownictwa zastrzega sobie prawo wyboru oferenta wzgl. nie przyjęcia żadnej oferty. Warunki dostawy są wyłożone do wglądu w biurze Krajowego Budownictwa codziennie w godz. urzędowych. 194
Bydgoszcz, dnia 21 stycznia 1937 r.

(—) Inż. J. Łukawski
Krajowy inspektor budownictwa.

Reklama dźwignią handlu!

Wszyscy wiedzą, że
MEBLE
wszelkiego rodzaju najtaniej kupujesz w firmie
B. Włodarczyk
Toruń, Prosta 5. 9842 C

Tanio
poleca **W. Łuniewicz**
Toruń, Chelmińska 4.
porażki 1.30
włoskie krwiste 2.— zł
jaffskie soczyste 1.60 „
winogrona 2.— „
fiei, banany. (135)

Koc futrzany
korzystnie sprzeda Tor. Spółdzielnia Rolnicza, Toruń, ul. Prosta 18. 186C

Restauracja Kantorowicz
Toruń, Szeroka 18
najpopularniejszy lokal dla przyjezdnych.
PRIMA KUCHNIA. ☺
Dwa
duże pokoje, kuchnia, przedpokój, 1. II. wolne, nowy dom. Toruń, Piaskowa 5. 189Ck

Pokoju
dobrze umeblow. dla młodej pani z utrzymaniem w kulturalnym domu, możl. przy ul. Chelmińskiej lub szosie Chelmińskiej, poszukuje od 1 lutego. Zgłoszenia do filii „Dnia Pomorza”. 193Ck

BYDGOSZCZ
Ładne
5-pokojowe mieszkanie w Bydgoszczy przy ul. Dworcowej 54, I., do wydzierżawienia. C. Hartwig, S. A. 94B

GRUDZIĄDZ
Bank Ludowy
w Grudziądzu poleca korzystnie do nabycia kamienicę w Grudziądzu, na dogodnych warunkach. 138G

Słoneczne
4 pokoje z przynależnościami wynajmę. Grudziądz, Ventzkiego 5, m. 8. 191Gk

GDYNIA
Restauracja
z pełnym wyszynkiem w śródmieściu Gdyni, z dobrą klientelą, z powodu złego stanu zdrowia właściciela do odstąpienia. Oferta pod „5000” do „Gazety Morskiej Ilustr.” 9956

Gdynia
przy ul. Leśnej, suche, ciepłe, tanie mieszkanie 2-pokojowe z wygodami od zaraz do wynajęcia. Wiadomość ul. Szczecińska 30, m. 6. 196Mk

Zgubiono
legitymację portową nr. 1045 na nazwisko Pieszala Ignacy, którą unieważnia się. 182Mk

Buchalter-bilansista
samodzielny z długoletnią praktyką zmiany posadę. Oferty uprasza się kierować do Adm. „Gazety Morskiej Ilustr.” Gdynia pod „1685”. 198Mk

Sopoty
Okazał w polskim domu 4-pokojowe mieszkanie z wygodami od zaraz do wypajęcia za 65.— miesięcznie. Südstrasse 36a, u gospodarza. 197Mk

Zgubiłem
w święto Trzech Króli w śródmieściu łańcuszek złoty do zegarka, pamiętkowy z monogramem. Łaskawy uczywy znalazca raczy zwrócić za hojnym wynagrodzeniem. Adres: Józef Skarżyński, ul. Słowackiego 18, m. 5, tel. 11.39 lub 32.88. 203Mk

Chcesz dobre i tanie MEBLE
zwróć się z zaufaniem tylko do
POMORSKIEGO SKŁADU MEBLI
Gdynia, Świętojańska 99. 9496M

HANDEL I FINANSE
Poszukuję
osoby posiadającej kilka tysięcy złotych do artykułu opatentowanego, branży żelaznej metalowej. Towar zamówiony w fabryce daje duże możliwości zarobkowania, kalkulacja 100 proc. Tylko solidni. Oferty pod „B. B.” do „Gazety Morskiej Ilustr.” Gdynia. 86M

Przetarg Publiczny
Komornik Sądu Grodzkiego w Starogardzie, rewiru I. Stanisław Bartkowiak, mający kancelarię w Starogardzie, ul. Skarszewska nr. 25, na podstawie art. 676 i 679 kpc. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 9 marca 1937 r. o godz. 10-tej w Sądzie Grodzkim w Starogardzie, pokój 14, odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu należącej do dłużniczki Aleksandry Hasówny w Rombaru pow. Tczew, nieruchomości Rombaru wykaz 3, położona w Rombaru pow. Tczew, stanowiąca majątek ziemski w obszarze 192,84,76 ha i zabudowania gospodarcze, jak dom mieszkalny z podwórkiem i ogrodem, stajni z chlewem, spichlerza, stodoły, 3 domów dla robotników i kuźni oraz żywy i martwy inwentarz. Księga gruntowa tej nieruchomości znajduje się w Sądzie Grodzkim w Starogardzie.
Nieruchomość oszacowana została na sumę złotych 190.000, cena zaś wywołania wynosi zł 142.500.—
Przystępujący do przetargu zobowiązany jest złożyć rękojmię w wysokości zł 19.000.
Rękojmię należy złożyć w gotówce albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych instytucji, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich. Papiery wartościowe przyjęte będą w wartości trzech czwartych części ceny giełdowej.
Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne.
Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przysądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji i że uzyskały postanowienie właściwego sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji.
W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godziny 8-jej do 18-jej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można oglądać w Sądzie Grodzkim w Starogardzie, ul. Kościuszki nr. 30, sala nr. 28.
Przystępujący do przetargu winien złożyć zaświadczenie właściwej władzy na nabycie nieruchomości. Starogard, dnia 20 stycznia 1937 r.
Komornik: (—) Bartkowiak. 187

Malarz w Kłopotie:
— Namalować czy też... zjeść?

OGŁOSZENIA:
wiersz milimetrowy na stronie I-lamowej 0.20 zł
w tekście na pierwszej stronie 1.00 zł
w tekście na drugiej i trzeciej stronie 0.80 zł
w tekście na dalszych stronach 0.50 zł
Drobne za słowo 16 gr. Pierwsze słowo i wyrazy tłustym drukiem liczymy podwójnie.
Za ogłoszenia sądowe i urzędowe w drobnym składzie 25 proc. drożej.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25 proc. zniżki.
Komunikaty 50 gr za wiersz.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeż. miejsca 20 procent nadwyżki. W W. M. Gdańsku cennik ogłoszeniowy jest identyczny z cennikiem dla Polski, z tem jednak, że rachunki mogą być regulowane w guldenach gdańskich na podstawie notowań Giełdy Gdańskiej z dnia poprzedzającego dzień wptaty.

ABONAMENT MIESIĘCZNY WYNOŚI:

W ekspedycji miejscowych agencji	2.00 zł
Z odnośnikiem do domu	2.20 zł
Przez pocztę z odnośnikiem do domu	2.40 zł
Pod opaską	4.50 zł
W Gdańsku przez pocztę . . . 2.32 gd; przez gońca . . . 2.00 gd	
W Gdańsku z odbieraniem w administracji wprost . . . 1.75 gd	
Zagranicą	4.00 zł

W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą (np. przeskody w zakładzie, strajki) Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma.

Redaktor odpowiedzialny:
WACŁAW WITYK, Toruń, ul. Bydgoska 56.

UWAGI:
Ogłoszenia drobne przyjmujemy wyłącznie za gotówkę. Najmniejsze ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów. Ogłoszenia drobne przyjmujemy jedynie do 50 słów, powyżej — liczymy według rozmiaru. Zastrzeżeń miejsca dla ogłoszeń drobnych nie przyjmujemy, dla innych tylko wówczas, gdy za takie zastrzeżenie zostanie zapłaconą przewidziana w cenniku 20 proc. nadwyżka. Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia, nie upoważniają do żądania zwrotu gotówki, ani też nie zobowiązują Administracji do bezpłatnego powtórzenia ogłoszenia. Uzasadnione reklamacje będą uwzględniane o ile zostaną wniesione do dni 3-miu od daty ukazania się ogłoszenia, lub od daty otrzymania rachunku. Przy sądownym śledztwie należność rabat upada. Za terminowy druk — przepłacone miejsce ogłoszenia Administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny na Bydgoszcz: Czesław Kościelski, Bydgoszcz ul. Marsz. Focha 12. — redaktor odpowiesz. na Gdynię: Wiktor Mielnikow, Gdynia, ul. Min. Kwiatkowskiego, gmach „Pagedu”. — Redaktor odpowiedzialny na Grudziądz: Wacław Gauceza, Grudziądz, Plac 23 Stycznia 10, I. — Redaktor odpowiedzialny na Tczew: Alojzy Kuzio Tczew, Kościuszki nr. 1.
Wydawca: Spółdzielnia Wydawnicza „Gryf” z odpow. udziałami w Toruniu. Za ogłoszenia odpowiada Administracja.
Członkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A. w Toruniu.